

Postbus 70023
3000 LD Rotterdam
Telefoon 010 - 27 40099
Fax 010 - 27 50000

- Rotterdam-Rijnmond
- Korpsleiding

A.J. Meljboom, Korpschef

Bezoekadres
Korpsonderdeel
Behandeld door
Telefoon
Fax
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Datum
Onderwerp
Bijlagen

Hoofdweg 218
3067 GJ Rotterdam
Bijzondere Wetten
A.A. van 't Hof.
010-2740676

X51U 000095

1 juli 2002
rapportage "De Daltons".
1.

Aan: Bestuur van de K.S.V.R.
Postbus 44039,
3006 HA Rotterdam.

> Geachte heer/mevrouw,

Naar aanleiding van de geconstateerde controle- en handhavingsproblematiek inzake de Wet wapens en munitie, leek het mij goed u van het navolgende op de hoogte te brengen.

In 1997 en 1998 hebben medewerkers van de Unit Bijzondere Wetten van het district Oost, gelegen binnen mijn regio, een aantal controles uitgevoerd bij verlof- en jachttakehouders en bij activiteiten van in dat district gevestigde schietverenigingen. De controleresultaten werden vastgelegd in het medio 1998 verschenen rapport "Lucky Lucie". Voor de leiding van het district Oost waren de controleresultaten van "Lucky Lucie" aanleiding tot het opzetten van een vervolgonderzoek, een zogenaamde 1-meting. De resultaten van deze 1-meting zijn vastgelegd in het rapport "De Daltons", dat u hierbij aantreft.

Door de controleurs en de opstellers van het rapport is geconstateerd dat de Wet Wapens en Munitie, de Regeling en de Circulaire onvoldoende instrumenten bieden voor adequate handhaving en controle. Vandaar dat in het rapport "De Daltons" een twintigtal (!) aanbevelingen zijn opgenomen. Ik verzoek u niet alleen om van deze aanbevelingen kennis te nemen, maar ook om de aanbevelingen, in het belang van de openbare orde en veiligheid, voor zover deze binnen uw verantwoordelijkheden liggen op te volgen.

Wellicht ten overvloede merk ik op dat personen die van de overheid over wapens en munitie mogen beschikken, zich ten opzichte van overige burgers in een uitzonderingspositie bevinden. Als deze personen zich onvoldoende rekenschap geven van deze positie en wettelijke voorschriften overtreden, dienen naar mijn mening zware sancties te worden genomen. Het verdient aanbeveling om de bestaande straf- en bestuursrechtelijke mogelijkheden onder de loep te nemen en te bezien op welke wijze de bestaande mogelijkheden uitgebreid kunnen worden. Landelijke regelgeving op dit gebied is niet alleen zeer belangrijk maar ook zeer gewenst. In mijn brieven aan verschillende

- Rotterdam-Rijnmond
- Korpsleiding

- ministeries, waaronder het Ministerie van Justitie, heb ik aandacht gevraagd voor de in het rapport vermelde aanbevelingen.

Daarnaast ben ik van mening dat er ten aanzien van de controle en handhaving (van het legale gedeelte) van de Wet Wapens en Munitie in Nederland een strakke lijn getrokken dient te worden en dat er nadrukkelijk moet worden nagedacht over de vraag wie in deze controles een verantwoordelijkheid dienen te hebben en wat de bevoegdheden van de controleurs/handhavers (behoren te) zijn.

Tot slot deel ik u mede dat het rapport is verzonden aan een aantal ministeries, een aantal regiopolitiekorpsen, organisaties die de belangen van schietsport en jacht behartigen en andere belangstellenden.

Ik dank u voor uw aandacht en uw inspanningen die u mogelijk in de toekomst zult verrichten naar aanleiding van onderliggend rapport.

Hoogachtend,

A.J. Meijboom

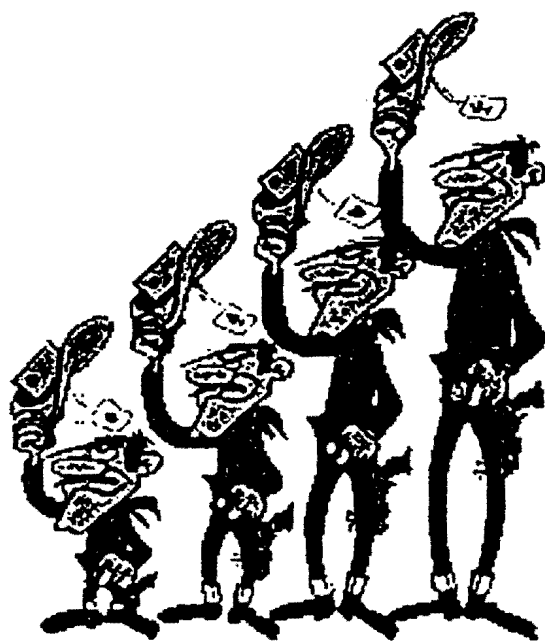
Korpschef van de Politie Rotterdam - Rijnmond

Rapport
‘De Daltons’

+

reactie KSVR-bestuur

De Daltons

Een project van de unit Bijzondere Wetten,
district Oost, Politie Rotterdam-Rijnmond.

Voorwoord

Na de presentatie van het rapport "Lucky Lucie" in 1998 zag het management van het (voormalige-) politiedistrict "Maas en Rotte" aanleiding om het onderzoek naar de gedragingen van verlof- en jachtaktehouders voort te zetten. Men was van mening dat na een zogenaamde 0-meting ook een 1-meting plaats diende te vinden.

Het "onderzoeksteam" was echter door langdurige ziekte van één van de teamgenoten, gereduceerd tot twee rechercheurs van de Unit Bijzondere Wetten.

Ziekte velde ook andere medewerkers van deze Unit, zodat het "onderzoeksteam" soms langdurig belast werd met de afhandeling van andere zaken en het noodzakelijke administratieve werk.

De samenvoeging van de politiedistricten "Maas en Rotte" en "IJsselgemeenten" was de oorzaak van een nog grotere werkdruk, terwijl de personeelssterkte gelijk bleef.

Het zal duidelijk zijn dat de voortgang van de 1-meting, inmiddels project "De Daltons" gedoopt, door deze samenvoeging onder nog grotere druk kwam te staan.

Het bleek dan ook onmogelijk het project nog voor de eeuwwisseling af te ronden en besloten werd het onderzoek tot in het voorjaar van 2001 voort te zetten.

Het rapport "Lucky Lucie" is in een behoorlijk grote oplage aan belangstellenden verzonden. Vanuit het gehele land werden reacties op dit rapport ontvangen. Slechts een gering aantal reacties had een negatieve teneur. Elders in het land bleken zaken, omschreven in het rapport, duidelijk herkenbaar. Men was ook met soortgelijke zaken geconfronteerd.

Enkele reacties, afkomstig uit de wereld van de sportschutters, waren negatief. De samenstellers van het rapport zouden zaken uit hun verband hebben gelicht en zelfs de term "spijkers op laag water zoeken" werd een keer gebruikt.

Brieven met die strekking werden onder andere aan de Korpschef en de Burgemeester van Rotterdam gezonden.

Toen bleek wat de samenstellers eigenlijk al wisten: korpschef, bestuur en politiek stonden achter de inhoud van het rapport!

Een 1-meting afblazen was niet meer aan de orde. Voor de samenstellers stond echter wel vast dat de doelstelling voor een ieder, de schietsport inclusief, goed moest worden aangegeven.

Het doel is eenvoudig te omschrijven: het beheersen van het legale wapenbezit en het tegengaan van het illegale wapenbezit.

De samenstellers van dit rapport hebben dat doel altijd voor ogen gehad. Zij hebben geen "hekel" aan de schietsport en hebben er in de loop van het onderzoek ook geen hekel aan gekregen!

Wel hebben zij een subdoelstelling aan de hoofddoelstelling toegevoegd: er voor zorgdragen dat het voortbestaan van de schietsport niet door een handje vol kwaadwillenden in gevaar wordt gebracht!

De samenstellers.

Inhoud

- 1 Hoe verder na de 0-meting?**
 - 1.1 Huiscontroles
 - 1.2 Controles in- en rond het schietbanencomplex Kralingen
 - 1.3 Administratieve controles
 - 1.4 Diverse controles
 - 1.5 Wettelijk kader en voorschriften

- 2 De resultaten van de controles**
 - 2.1 Huiscontroles
 - 2.1.1 Opslag van wapens en munitie
 - 2.1.2 Het voorhanden hebben van illegale wapens en/of munitie
 - 2.2 De controles in het schietbanencomplex
 - 2.2.1 Administratieve controles
 - 2.3 Controle van de erkenninghouders
 - 2.4 Overige controles
 - 2.4.1 Controles van houders van verzamelverloven
 - 2.5 Bezwaar en beroep

- 3 Conclusies en aanbevelingen**
 - 3.1 Conclusies
 - 3.2 Aanbevelingen
 - 3.2.1 Eigendom WWM-documenten
 - 3.2.2 Wijzigingen van WWM-documenten
 - 3.2.3 Schietbeurtenregistratie
 - 3.2.4 Presentieregister
 - 3.2.5 Uitvoering van schietbeurten
 - 3.2.6 Verkoop van onderdelen van luchtdrukwapens
 - 3.2.7 Gebruik van luchtdrukwapens
 - 3.2.8 "Losse flodders"
 - 3.2.9 Munitieverzamelingen
 - 3.2.10 Munitieverkoop door schietverenigingen
 - 3.2.11 Het vanaf de schietbaan meenemen van munitie
 - 3.2.12 Vrijgestelde vuurwapens
 - 3.2.13 Controlebevoegdheden
 - 3.2.14 Het bewaren van vuurwapens en munitie
 - 3.2.15 Baancommandanten
 - 3.2.16 Landelijke registratie legale vuurwapens
 - 3.2.17 Drugfire
 - 3.2.18 Screening van leden van een schietvereniging
 - 3.2.19 Patroonhulzen
 - 3.2.20 Sancties

- 4 Samenvatting**

- 5 Bijlagen**
 - Persberichten

1. Hoe verder na de 0-meting?

De leiding van het district Oost gaf op gronden van de resultaten van de 0-meting aan dat een vervolg, een *1-meting*, noodzakelijk was. De activiteiten, ontplooid onder de vlag van de *1-meting*, werden voor een groot deel gecombineerd met de normale toezicht- en handhavingactiviteiten.

Besloten werd:

- *het aantal huiscontroles, als genoemd in 4.4 van de Circulaire Wapens en Munitie (CWM), bij schietsportverlofhouders, jachtaktehouders en houders van verzamelverloven te intensiveren;*
- *wederom een aantal controles op het schietbanencomplex "Kralingen" te houden op tijdstippen dat dit complex bij schietverenigingen gebruikt wordt;*
- *bij de controles ook de binnen het district gevestigde erkenninghouders "mee te nemen";*
- *administratieve controles te houden en hierin o.a. ook de schietbeurtenregisters, presentieregisters, door bestuursleden van schietverenigingen ondertekende formulieren WM3 en registers van in- en verkoop van munitie te betrekken;*

De 1-meting kreeg de projectnaam "De Daltons".

1.1 Huiscontroles

In de Circulaire is onder punt 4.4 vastgelegd dat verlof- en jachtaktehouders steekproefsgewijs, zoveel mogelijk, tenminste eenmaal per jaar, dienen te worden gecontroleerd. Er dient te worden gecontroleerd of:

- *de voorhanden gehouden wapens beantwoorden aan de omschrijving op de bij het verlof of de jachtakte behorende bijlage;*
- *door de betrokkene geen andere dan de bij die genoemde wapens behorende munitie voorhanden wordt gehouden;*
- *de wapens en/of munitie op de voorgeschreven wijze zijn opgeborgen;*

Uit diverse publicaties is gebleken dat ook de Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie (KNSA) de noodzaak van huiscontroles inziet.

Door de samenvoeging van de voormalige politiedistricten "Maas en Rotte" en "IJsselgemeenten" (de gemeenten Capelle aan den IJssel en Krimpen aan den IJssel) ontstond op 1 april 1999 het huidige district Oost.

In het district Oost wonen:

- *ca. 350 houders van een schietsportverlof;*
- *ca. 100 jachtaktehouders;*
- *ca. 100 houders van een bijzonder verlof (verzamelverloven, verloven voor noodseinmiddelen, trainen van honden etc.);*

1.2 Controles in- en rond het schietbanencomplex 'Kralingen'

Het schietbanencomplex "Kralingen" is gevestigd in het pand Lucie Vuystekeweg 38 te Rotterdam. Het complex is eigendom van de *Stichting tot Instandhouding van Schietbanen te Rotterdam* (SIS) en wordt ook door deze stichting beheerd. Deze stichting is eveneens op het bovenstaande adres gevestigd. In het complex is een horeca-inrichting, als bedoeld in artikel 1.3 van de Drank- en Horecawet en als bedoeld in artikel 2.3.1.A.a van de Algemene Plaatselijke Verordening der gemeente Rotterdam, gevestigd. De horeca-inrichting wordt gedurende de uren dat het complex bij een schietvereniging in gebruik is, ook daadwerkelijk door deze vereniging geëxploiteerd.

Hiervoor is aan de schietverenigingen zowel een Drank- en Horecaverunning, als een Exploitatievergunning verleend. De Verordening Beperking Drankverstrekking staat echter niet toe dat in het schietbanencomplex *sterke* alcoholhoudende dranken voor gebruik ter plaatse worden verstrekt.

In het complex is de wapenhandel *Precision Rebarreling Service* (erkenninghouder) gevestigd.

Het complex is gelegen binnen de grenzen van het district Oost en maakt als zodanig deel uit van de basiseenheid Kralingen-Crooswijk, wijkteam Kralingen-West, van de Politie Rotterdam-Rijnmond.

De SIS verhuurt de gehele accommodatie aan negen schietverenigingen.

Tijdens de 0-meting, het project "*Lucky Lucie*", hebben controles op dit complex plaatsgevonden, gericht op onder andere:

- *de wijze van opslag van verenigingswapens en privé-wapens;*
- *de veiligheid op de schietbanen tijdens het schieten;*
- *het vervoer van wapens en munitie door de verlofhouders;*
- *het overdragen van wapens.*

Besloten werd bij de controles in het kader van de 1-meting wederom de aandacht op deze punten te richten.

In eerste instantie werd ook besloten tot een controle van de voertuigen van verlofhouders bij het binnenrijden van de bij het complex behorende parkeerterreinen. Wegens het ontbreken van een wettelijk kader werd hier echter vanaf gezien.

Tijdens de 1-meting werden in totaal vijf controles in- en rond het schietbanencomplex uitgevoerd. Bij deze controles werden ook zogenaamde taakaccenthouders, belast met de bestrijding van het illegale vuurwapenbezit in de regio, ingeschakeld. Van diverse wijkteams werd eveneens assistentie verkregen.

Daar er in het verleden is gebleken dat tijdens deze controles *leermomenten* voorkomen, werden ook politieaspiranten, in opleiding bij het Instituut Basisopleiding Politie (IBP) te Rotterdam en stagelopende bij het district Oost, ingezet.

De Milieudienst Rijnmond (DCMR) heeft voorts een onderzoek naar de aanwezigheid en de wijze van opslag van munitie ingesteld. Dit in verband met de aan de SIS in het kader van de Wet Milieubeheer verleende vergunning. Op verzoek van de milieucoördinator van het district Oost, hebben medewerkers van de Unit Bijzondere Wetten bij deze controles geassisteerd.

1.3 Administratieve controles

Van diverse schietverenigingen werd de registratie van in- en verkoop van munitie gecontroleerd. In enkele gevallen geschiedde dit met behulp van de registratie die door erkenninghouders moet worden bijgehouden.

Ook werden recentelijk bij de Unit ingediende formulieren model WM 3 aan een controle onderworpen. Deze controle was onder andere gericht op punt 6 (*Verklaring van het bestuur van de schietvereniging*) van deze formulieren.

Daarnaast werden ook schietbeurtenregisters van verlofhouders en presentieregisters van verenigingen gecontroleerd.

1.4 Diverse controles

De in het district gevestigde erkenninghouders werden voor een controle bezocht. Deze controles waren gericht op de opslag en registratie van wapens en munitie.

In enkele gevallen maakten incidenten of binnengekomen informatie het noodzakelijk een apart onderzoek naar een verlof- of jachtaktehouder in te stellen.

1.5 Wettelijke kader en voorschriften

De Wet Wapens en Munitie (WWM) en de bij deze wet behorende Circulaire (CWM) en Regeling (RWM) zijn, samen met het in Strafvordering en de Algemene Wet Bestuursrecht bepaalde, leidraad van het project geweest.

Daar in het schietbanencomplex ook een horeca-inrichting aanwezig is, geëxploiteerd door een aantal schietverenigingen, werd bij de controles ook gebruikgemaakt van het in de APV en de Drank- en Horecawet bepaalde.

Al tijdens de voorbereidingen van de controles, bleek weer dat in de bestaande wetgeving lacunes aanwezig zijn. Zo bleek onduidelijkheid te bestaan over de geplande controle van op het parkeerterrein van het schietbanencomplex aanwezige personenauto's. Opzet was in de auto's waarmee verlofhouders naar het complex waren gekomen te controleren of wapens en munitie op de voorgeschreven wijze werden vervoerd. Het wettelijk kader ontbrak en derhalve werd van deze controle afgezien.

2. De resultaten van de controles

2.1 Huiscontroles

In het kader van het project werden in totaal honderdzeventig (170) zogenaamde huiscontroles uitgevoerd. Tijdens deze controles bleek tweenzestig (62) keer dat de verlof- of jachtaktehouder niet aanwezig was. In die gevallen werd geen controle uitgeoefend.

Huiscontroles werden door minimaal twee rechercheurs van de Unit Bijzondere Wetten, soms vergezeld van taakaccenthouders illegale vuurwapens of leden van een wijkteam, uitgevoerd.

In principe werden huiscontroles niet na 21.00 uur en op zondagen uitgevoerd.

Het betreden van de woningen van verlofhouders vond in alle gevallen met de volle medewerking van de verlof- of jachtaktehouders plaats.

2.1.1 Opslag van wapens en munitie

"Onder misbruik van wapens en munitie wordt onder meer verstaan het niet betrachten van de uiterste voorzichtigheid en zorg in de omgang met het wapen en de munitie. Tegen deze achtergrond rust op de verlofhouder onder meer de plicht te voorkomen dat zijn wapen in handen van onbevoegden komt."

Een van de voorwaarden, verbonden aan het verlof tot het voorhanden hebben van vuurwapens en munitie, regelt het bewaren van die wapens en munitie.

Bepaald is dat wapen(s) en bijbehorende munitie in **afzonderlijke, deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen worden bewaard.**

Zestien van de gecontroleerde verlof- en jachtaktehouders bleken hun respectievelijke wapens en munitie niet op de voorgeschreven wijze opgeborgen te hebben. Zij ontvingen allen een *schriftelijke waarschuwing*.

- Een verlofhouder had, zo deelde hij bij een huiscontrole mede, zijn beide wapens bij een vriendin elders in de wijk opgeslagen. In de woning van die vriendin, bleken deze beide wapens en bijbehorende munitie *in een niet-afgesloten linnenkast* opgeslagen te zijn. Van deze verlofhouder is *het verlof ingetrokken* en tegen hem is *proces-verbaal opgemaakt*.
In overleg met de politiesecretaris is tegen de vriendin, die de wapens feitelijk voorhanden had, geen proces-verbaal opgemaakt.
- Bij een huiscontrole bleek dat een andere verlofhouder voor de tweede maal zijn wapen en bijbehorende munitie niet op de voorgeschreven wijze had opgeborgen. Zijn verlof werd *ingetrokken*.
- Dat de term "*deugdelijk afgesloten*" op verschillende manieren uitgelegd kan worden, bleek bij twee huiscontroles. In het ene geval had een verlofhouder zijn wapen, volgens zijn zeggen, conform de voorschriften opgeborgen. Dit kon hij echter niet aantonen, omdat hij de sleutel van zijn kluis al *ruim een jaar kwijt was*. Deze verlofhouder werd in de gelegenheid gesteld zijn wapen binnen een week te tonen. Nadat een slotenmaker zijn werk gedaan had, kon het wapen inderdaad getoond worden. De betrokken verlofhouder verklaarde in de periode dat zijn wapen ook voor hem "*deugdelijk*" was opgeborgen, met verenigingswapens te hebben geschoten.

- In het andere geval had een verlofhouder, zijn wapen ook conform de regels opgeborgen. De bergplaats was echter door hem niet te openen, daar zijn echtgenote, niet ter plaatse aanwezig, *als enige over de sleutel van die bergplaats beschikte*. Hier kon de echtgenote, zelf geen verlofhouder, dus over het wapen van haar man beschikken! Deze verlofhouder heeft een *schriftelijke waarschuwing* ontvangen.

Hoewel de schietverenigingen en de KNSA ook met enige regelmaat geattendeerd hebben op de **noodzaak van het op een juiste wijze opbergen van wapens en munitie**, bleek tijdens de huiscontroles dat een aantal verlofhouders het op dit gebied toch zo nauw nog niet nam. Er werden wapens aangetroffen:

- in de linnenkast (8x);
- zomaar ergens in de slaapkamer;
- in een niet afsluitbare gangkast;
- in de meterkast;
- in een niet afgesloten kelder;
- onder de kaptafel (2x);
- achter de wasmachine;
- onder het bed;

Ook met de opslag van munitie bleek een aantal verlofhouders het niet zo nauw te nemen. Munitie werd onder andere op een werkbank, in de laden van het aanrecht, in een niet-afgesloten kastje, in een glazen potje op de trap, op een schap in een hangkast, in een sporttas en op de wapenkluis aangetroffen.

2.1.2 Het voorhanden hebben van illegale wapens en/of munitie

"Van een verlofhouder wordt de strikte naleving van de toepasselijke wettelijke voorschriften verwacht. Door over wapens te mogen beschikken bevindt een verlofhouder zich in een uitzonderingspositie ten opzichte van burgers waarvoor het algemeen wettelijk verbod geldt om vuurwapens voorhanden te mogen hebben. Reeds geringe twijfel aan het verantwoord zijn van de gemaakte uitzondering levert voldoende grond op om aan deze uitzonderingspositie een einde te maken."

Het is een verlof- of jachtaktehouder toegestaan de wapens voorhanden te hebben die op de bij het verlof behorende bijlage (de zogenaamde "wapenstrook") zijn vermeld. Daarnaast is het deze verlofhouders toegestaan de **bij die wapens behorende munitie** voorhanden te hebben.

Bij aanvang van het project werd met de Officier van Justitie afgesproken dat tegen verlof- of jachtaktehouders, die in het bezit bleken van illegale munitie, *verbaliserend* zou worden opgetreden. Ook werd besloten in de voorkomende gevallen over te gaan tot het intrekken van het verlof of de akte.

Besloten werd dat een uitzondering zou worden gemaakt voor verlof- of jachtaktehouders die *minder dan tien stuks illegale munitie* voorhanden hadden. In die gevallen zou, gezien de geringe hoeveelheid, met een *schriftelijke waarschuwing* worden volstaan.

Tijdens **zestien** huiscontroles werden in totaal ruim **veertienhonderd stuks illegale munitie** aangetroffen. Dat wil zeggen, munitie die de betrokken verlofhouders niet voorhanden mochten hebben. Tegen dertien verlofhouders werd proces-verbaal ter zake artikel 26.1 van de WWM opgemaakt. In alle gevallen werd de munitie *in beslag genomen* en hun respectievelijke *verloven werden ingetrokken*. Twee verlofhouders bleken elk

slechts één patroon voorhanden te hebben die zij niet voorhanden mochten hebben. Zij deden *afstand* van deze munitie en zij werden *schriftelijk gewaarschuwd*.

Naast munitie die men niet voorhanden mocht hebben, werden bij huiscontroles ook nog andere zaken aangetroffen:

- Een verlofhouder bleek, naast munitie die hij niet voorhanden mocht hebben, ook nog een **granaat**, nog volledig van lading voorzien, voorhanden te hebben. Voorts bleek hij **twee houders van een Uzi** en twee voor afdreiging geschikte **nepwapens** te bezitten. Granaat, houders en nepwapens werden *in beslaggenomen*, het verlof werd ingetrokken en tegen de man werd *proces-verbaal* opgemaakt.
- Bij één verlofhouder werden, naast illegale munitie, ook nog **twee houders** van wapens waarvoor hij geen verlof had, aangetroffen. Daarnaast beschikte deze verlofhouder over een grote hoeveelheid **hulzen**, kennelijk bestemd om herladen te worden. De hulzen maakten geen deel uit van een *verzameling*.
- Een houder van een vuurwapenverzamelverlof bleek bij een huiscontrole ook over een groot aantal stuks munitie te beschikken die geschikt waren om in de wapens van zijn verzameling verschoten te worden. Het (schietsport-)verlof en het verzamelverlof werden *ingetrokken* en de munitie werd *in beslaggenomen*.
- Bij drie andere verlofhouders werden eveneens grote hoeveelheden **hulzen** aangetroffen van wapens, die de betreffende verlofhouders, volgens de bijlagen van hun respectievelijke verloven, niet voorhanden mochten hebben. Ook in die gevallen betrof het geen *verzamelingen*. Betrokkenen werden *schriftelijk gewaarschuwd*.

2.2 De controles in het schietbanencomplex

"Bij een schietvereniging berust een groot aantal verantwoordelijkheden. De overheid gaat er vanuit dat de veiligheid in de schietvereniging wordt gewaarborgd en dat maatregelen worden genomen om te voorkomen dat wapens of munitie in het illegale circuit geraken. Aan de schietverenigingen worden hoge eisen gesteld ten aanzien van de betrouwbaarheid. Meer nog dan voor de individuele verlofhouder wordt van een schietvereniging strikte naleving van de wapenwettelijke regels verlangd."

Bij de zes gehouden controles in het schietbanencomplex "Kralingen" waren vier verschillende verenigingen betrokken.

Tijdens deze controles werd vastgesteld dat:

- Een door het bestuur van een schietvereniging aangewezen functionaris schietbeurtenregisters van verlofhouders aftekende, terwijl deze verlofhouders niet daadwerkelijk hadden geschoten;
- Een ander persoon, niet zijnde een door het bestuur van een schietvereniging aangewezen functionaris, eveneens schietbeurtenregisters aftekende, terwijl hij niet had gezien dat de betreffende verlofhouder ook daadwerkelijk had geschoten;
- Zeven verenigingswapens niet getoond konden worden, terwijl evenmin kon worden aangegeven waar deze wapens zich op het moment van de controle bevonden;
- Verlofhouders hun respectievelijke wapens aan andere verlofhouders overdroegen voor gebruik op de schietbaan;

- *Verlofhouders, die hun wapens in het complex hadden opgeslagen, op het moment dat zij met deze wapens wilden gaan schieten hun verloven niet ter inzage konden afgeven;*
- *Munitie werd verkocht in het als horeca-inrichting ingerichte en bestemde gedeelte van het complex, hetgeen, volgens het in de APV en de Drank- en Horecawet bepaalde, niet is toegestaan;*
- *Van de schietbanen van het complex gebruik werd gemaakt, terwijl er geen baancommandant op deze banen aanwezig was;*
- *Er gedurende de tijd dat twee schietverenigingen van het complex gebruikmaakten, in een aantal gevallen geen baancommandant of bestuurslid aanwezig was;*
- *Een schietvereniging twee kogelgeweren en de bijbehorende munitie in een wapenkluis had opgeslagen, terwijl deze beide geweren niet op het verenigingsverlof vermeld stonden. De beide geweren en de munitie bleken eigendom te zijn van een buiten Nederland wonend lid. Bedoeld lid had wapens en munitie zonder in het bezit van een consent te zijn het land binnengebracht, teneinde leden van de schietvereniging hiermede tijdens een wedstrijd te laten schieten. Ten tijde van de controle bevond de eigenaar van de wapens zich in het buitenland.*

Daar waar individuele verlofhouders bij bovengenoemde incidenten betrokken waren, werd met een *schriftelijke waarschuwing* volstaan.

Met de besturen van de betrokken schietverenigingen werd uitvoerig over deze incidenten overlegd. Bij één schietvereniging had dit overleg tot gevolg dat men, daartoe door de KNSA aangespoord, erkende niet altijd conform alle wettelijke bepalingen en voorschriften gehandeld te hebben. Men besloot alles in het werk te zullen stellen om het vertrouwen weer te herstellen.

De leden van de betrokken schietverenigingen werden door de respectievelijke besturen van één en ander op de hoogte gesteld. Het bestuur van één van deze schietverenigingen vroeg -en kreeg- enige tijd de gelegenheid om alle zaken weer op de rail te krijgen. Inmiddels is gebleken dat dit bestuur serieuze stappen in de goede richting heeft genomen en dat meer goede stappen zijn gepland.

Tegen het bestuur van de vereniging die twee wapens van een buiten Nederland woonachtig lid in hun kluis opgeslagen had, zijn *strafrechtelijke- en bestuursrechtelijke maatregelen* genomen. De beide wapens en de munitie zijn in beslaggenomen en ook tegen de eigenaar van de wapens is *proces-verbaal opgemaakt*.

2.2.1 Administratieve controles

"Bestuursleden van schietverenigingen vormen voor een belangrijk deel het gezicht van de schietvereniging omdat zij de vereniging naar buiten toe vertegenwoordigen. Als geen ander worden hun gedragingen, handelen en nalaten geïdentificeerd met de vereniging."

Tijdens het administratieve deel van het onderzoek werd vastgesteld dat:

- in een aantal gevallen door schietverenigingen verklaringen middels WM 3 formulieren waren afgegeven, welke door verlofhouders gebruikt werden voor de aankoop van wapens. Bedoelde wapens waren echter niet geschikt of bestemd om te gebruiken voor de takken van de schietsport die bij die verenigingen werden beoefend. Door het afgeven van deze verklaringen, maakten besturen van schietverenigingen het voor verlofhouders mogelijk wapens aan te schaffen voor gebruik buiten deze schietverenigingen.
De bestuursleden van deze schietverenigingen zijn schriftelijk gewaarschuwd.
- bestuursleden van schietverenigingen schietbeurtenregisters van verlofhouders hadden afgetekend, daarmee aangevende dat deze verlofhouders schietbeurten hadden verricht, terwijl dit niet daadwerkelijk was geschied.
Betreffende bestuursleden, hiermede geconfronteerd, traden af.
- het bestuur van een schietvereniging een verenigingswapen in eigendom had overgedragen aan een verlofhouder, zonder dit wapen van het verenigingsverlof af te laten schrijven.
Het bestuur van deze schietvereniging werd hiervoor schriftelijk gewaarschuwd.
- bij eenentwintig leden van een schietvereniging (grote-) verschillen bleken te bestaan tussen de in hun respectievelijke schietbeurtenregisters vastgelegde schietbeurten en hun in het presentieregister vastgelegde presentie.
De vijf binnen het district Oost woonachtige verlofhouders werden met dit gegeven geconfronteerd. Twee van hen leverden het hen verleende verlof in en van drie andere werd het verlof ingetrokken.
- het bestuur van een schietvereniging een privé-wapen van een lid overgedragen kreeg, terwijl zij hiervoor nog geen formulier WM3 hadden ingediend. Bij onderzoek bleek dat de gezondheidstoestand van het betreffende lid voor het bestuur reden was de overdracht versneld plaats te laten vinden en derhalve zijn tegen dit bestuur geen maatregelen genomen.
- een verlofhouder bij de verlenging van zijn verlof een schietbeurtenregister ter controle had aangeboden, terwijl hij zelf aantekeningen en stempels in het register had aangebracht. Betrokken verlofhouder bleek ruim een jaar niet meer te hebben geschoten. Hij bekende het stempel van zijn vereniging speciaal voor het frauderen met de schietbeurtenregistratie te hebben nagemaakt. Onbekend is of ook andere verlofhouders van dit stempel gebruik hebben gemaakt.
Het verlof van deze verlofhouder is niet meer verlengd.
- drie verlofhouders verzuimd hadden hun respectievelijke verlopen voor verlenging in 1999 aan te bieden. Zij hadden derhalve hun wapens en munitie onbevoegd voorhanden.

Zij werden schriftelijk gewaarschuwd en boden hun respectievelijke verlopen alsnog ter verlenging aan.

- in mei 2000 vijf verlofhouders hadden verzuimd hun respectievelijke verloven voor verlenging aan te bieden. *Na aangeschreven te zijn, boden zij hun verloven alsnog ter verlenging aan en ontvingen een schriftelijk waarschuwing.*
- bij de verlenging van verenigingsverloven bleek dat de betreffende vereniging vijftien verenigingswapens in eigendom had, maar over onvoldoende leden beschikte om dat aantal wapens te rechtvaardigen. *Het betreffende verenigingsverlof werd niet meer verlengd en de wapens werden in bewaring genomen.*
- binnen de onderzoeksperiode verzuimden twee verlofhouders hun pas aangekochte wapens bij de Unit te tonen. *Zij werden schriftelijk gewaarschuwd.*
- ondanks een aanschrijven en een schriftelijke waarschuwing, hadden twee verlofhouders hun respectievelijke verloven in juli 2000 nog niet ter verlenging aangeboden. Zij hadden derhalve hun wapens en munitie onbevoegd voorhanden. *De wapens van deze verlofhouders werden in beslaggenomen en tegen hen werd proces-verbaal opgemaakt.*
- bij de verlenging van de verloven in 2001 lieten drie verlofhouders op dit gebied na hun verloven ter verlenging aan te bieden. Zij hadden hun wapens en munitie derhalve onbevoegd voorhanden. *Zij werden schriftelijk gewaarschuwd en boden hun respectievelijke verloven alsnog ter verlenging aan.*
- in 2000 bleken negen verlofhouders verhuisd te zijn zonder dit binnen de gestelde termijn aan de Unit bekend te hebben gemaakt. *Zij werden schriftelijk gewaarschuwd.*
- twee jachtaktehouders hun nieuwe jachtakte op 1 april 2000 nog niet hadden aangevraagd. De door hen voorhanden gehouden wapens en munitie werden derhalve onbevoegd voorhanden gehouden. *De wapens werden in bewaring genomen en betrokkenen werden schriftelijk gewaarschuwd.*

2.3 Controle van erkenninghouders

De in het district gevestigde (drie) erkenninghouders werden gecontroleerd. Bij één van hen werd vastgesteld dat de wijze van registreren van voor de verkoop bestemde luchtdrukwapens niet conform de voorschriften geschiedde. *Daar bleek dat één en ander niet op onwil berustte, is met een mondelinge waarschuwing volstaan.*

Bij controle van verenigingswapens van een schietvereniging, werd vastgesteld dat een verenigingswapen ter reparatie aan een buiten de regio gevestigde erkenninghouder was afgegeven. Deze erkenninghouder had het wapen echter niet in het daarvoor bestemde register ingeschreven.

Bovenstaand feit werd aan de Afdeling Bijzondere Wetten van de politieregio van vestiging en aan het Ministerie van Justitie gerapporteerd. De betrokken erkenninghouder werd schriftelijk gewaarschuwd.

Bij onderzoek in de registers van verkoop van munitie van een buiten de regio gevestigde erkenninghouder, werden opvallende "verschnijvingen" aangetroffen. De betrokken erkenninghouder kon hier geen afdoende verklaring voor geven.

Bovenstaand feit werd aan de Afdeling Bijzondere Wetten van de politieregio van vestiging en aan het Ministerie van Justitie gerapporteerd. Niet bekend is op welke wijze één en ander is afgedaan.

Bij twee in het district gevestigde erkenninghouders werden de voorraden wapens en munitie gecontroleerd. Ook werden van beide erkenninghouders de administratie gecontroleerd. Bij de betrokken erkenninghouders werd alles in orde bevonden.

2.4 Overige controles

"Wapens en munitie vormen een potentieel ernstige bedreiging voor de veiligheid in de samenleving. Gelet op het betrokken zwaarwegende maatschappelijke belang van de veiligheid in de samenleving en de daaraan voor de overheid verbonden plicht deze veiligheid te waarborgen, wordt een restrictief beleid gevoerd."

Op grond van binnengekomen informatie en soms op verzoek van andere districten, werden in het kader van het project nog diverse andere onderzoeken ingesteld. Deze onderzoeken brachten het navolgende aan het licht:

- Op verzoek van een ander district werd een onderzoek ingesteld bij een binnen het district Oost woonachtige verlofhouder. Deze verlofhouder bleek **twee pistolen, een revolver, drie kogelgeweren, een hagelgeweer, 32.637 stuks munitie** of delen van munitie en een kilo kruit illegaal voorhanden te hebben. *Tegen deze verlofhouder is proces-verbaal opgemaakt. Alle wapens en munitie zijn in beslag genomen en zijn verlof werd ingetrokken;*
- Naar aanleiding van het afleveren van herladen munitie, werd in een woning van een verlofhouder een onderzoek ingesteld. Aldaar werd ca. **25.000 stuks munitie** of delen van munitie aangetroffen, alsmede ca. 6 kilo kruit en een groot aantal onderdelen van vuurwapens. *Tegen betrokkene is proces-verbaal opgemaakt, de munitie is in beslag genomen en zijn verlof is ingetrokken.*
- Een verlofhouder was reeds jaren niet meer woonachtig op het adres waar hij volgens de gemeentelijke bevolkingsadministratie stond ingeschreven. Hij had echter op het adres waar hij verbleef zijn wapens opgeslagen. In deze woning werd munitie aangetroffen die deze verlofhouder niet voorhanden mocht hebben en ook werd vastgesteld dat hij zijn wapens niet op de voorgeschreven wijze had opgeborgen. *Tegen deze verlofhouder is proces-verbaal opgemaakt. De munitie is in beslag genomen en zijn verlof is ingetrokken.*
- Een verlofhouder bleek naast zijn eigen wapen ook nog een wapen, **een pistool**, van een andere verlofhouder in zijn woning voorhanden te hebben. *Het laatste wapen is in beslag genomen, tegen de betrokken verlofhouder is proces-verbaal opgemaakt en het verlof is ingetrokken. De verlofhouder die het wapen had overgedragen verblijft langdurig in het buitenland en kon derhalve niet gehoord worden.*

- Bij een verlofhouder werd ingebroken. Hij had, omdat hij later die avond naar zijn schietvereniging wilde gaan, zijn koffertje, met daarin zijn pistool en munitie, vast uit de kluis gehaald en op een tafel in de woonkamer gezet. Het koffertje met inhoud werd vervolgens onvreemd.

Duidelijk was dat het wapen en de bijbehorende munitie op het moment van de inbraak niet op de voorgeschreven wijze waren opgeborgen en derhalve werd het verlof ingetrokken.

In het kader van een speciaal project werd bij twee samen in één woning woonachtige verlofhouders een onderzoek ingesteld. In de door hen voor de opslag van hun wapens gebruikte kluis werd munitie aangetroffen, die zij beiden niet voorhanden mochten hebben. In de woning werd ook een **stroomstootwapen en verdovende middelen** aangetroffen.

De aangetroffen munitie, de verdovende middelen (meer dan een gebruikershoeveelheid) en het stroomstootwapen werden in beslag genomen, tegen beiden werd proces-verbaal opgemaakt en van beiden werd het verlof ingetrokken.

- Uit een bij het schietsportcomplex "Kralingen" geparkeerde auto van een verlofhouder werd een koffer, inhoudende munitie, gestolen. De koffer werd, zonder de munitie, een dag later in de omgeving aangetroffen. Toen bleek dat in die koffer ook munitie aanwezig was geweest die de betrokken verlofhouder niet voorhanden mocht hebben. Daar mee geconfronteerd, erkende deze verlofhouder dat. Daar deze verlofhouder in een andere politieregio woonachtig was, is een proces-verbaal van bevindingen aan de Korpschef van deze regio gezonden.

2.4.1 Controle van houders van munitieverzamelverloven

Binnen het district Oost waren in de onderzoeksperiode in totaal **twalf** houders van een verlof tot het aanleggen en onderhouden van een munitieverzameling (model WM10) woonachtig. Aan deze bijzondere verloven zijn beperkingen en voorschriften verbonden. Eén van deze beperkingen luidt: *De verzameling dient beperkt te blijven tot een bepaalde munitiesoort of bepaalde aanverwante munitiesoorten, m.a.w. de verzamelaar dient zich in zijn verzameling te specialiseren.*

Ook is bepaald dat de verzameling munitie of componenten daarvan mag bevatten in al dan niet geladen toestand, maar dat munitie met een kaliber boven de 12.7mm (.50) niet voorzien mag zijn van **brisante ladingen** en munitie met een kaliber boven de 19mm bovendien geen **voortdrijvende lading** mag bezitten.

In de voorschriften is onder andere opgenomen dat de verzameling **nauwkeurig** en op **overzichtelijke wijze** gecatalogiseerd en beschreven dient te zijn en de munitie, voor zover geladen, dient te worden bewaard in **deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen**.

Bij zes houders van een verzamelverlof is inmiddels een huiscontrole uitgevoerd. Daarbij zijn de navolgende zaken vastgesteld dat:

- *bij twee houders van een munitieverzamelverlof de munitie niet op een deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk toegankelijke bergplaats was opgeborgen;*
- *twee houders van bovenomschreven verloven niet konden aantonen dat hun respectievelijke verzamelingen uitsluitend voor studiedoeleinden waren aangelegd en werden onderhouden;*

- drie houders van een bovenomschreven verlof hun specialisatie niet konden aantonen;
- twee houders van bovenomschreven verloven geen nauwkeurig en overzichtelijke catalogus konden tonen;

Verlofhouders die niet aan zich niet aan de beperkingen en voorschriften, verbonden aan het verlof, hebben gehouden, zijn op deze feiten gewezen.

Bij her-controles zal worden nagegaan of de gecontroleerde verlofhouders conform de voorschriften handelen.

2.5 Bezwaar en beroep

"Tegen beschikkingen van de korpschef genomen krachtens deze wet staat administratief beroep open bij Onze Minister" (art. 34.1 WWM).

In die gevallen dat de Korpschef van Politie Rotterdam-Rijnmond voornemens was bestuurlijke maatregelen, bij voorbeeld het intrekken van een verlof, te nemen is met alle betrokkenen een zogenaamd *zienswijzengesprek* gehouden.

Betrokkenen werden overeenkomstig het in de Algemene Wet Bestuursrecht bepaalde, in de gelegenheid gesteld hun visie op één en ander te geven. Bij de gesprekken werden betrokkenen er op gewezen dat tegen een beslissing van de Korpschef bezwaar kon worden gemaakt bij de Minister van Justitie. Slechts zeven verlofhouders hebben van deze mogelijkheid gebruikgemaakt en in één geval werd door de Minister van Justitie het besluit van de Korpschef vernietigd. Aan de betrokkene moest weer een verlof worden verleend omdat door grote werkdruk en ziektegevallen bij de Unit een procedurefout was gemaakt.

3. Conclusies en aanbevelingen

3.1 Conclusies

Na lezing van de bovenstaande opsomming van feiten, zou gemakkelijk de conclusie kunnen worden getrokken dat de schietverenigingen, verlofhouders en jachtaktehouders in het district Oost er in de onderzoeksperiode een "rommeltje" van hebben gemaakt. ***Schijn bedriegt. In dit rapport wordt slechts een opsomming van feiten gegeven, die betrekking heeft op een relatief klein deel van de in het district Oost gevestigde/woonachtige schietverenigingen, verlofhouders en jachtaktehouders.***

In die opsomming is ook een aantal malen spraken van kritiek op het handelen van besturen van schietverenigingen. Opgemerkt moet worden dat de betrokken besturen inmiddels een metamorfose hebben ondergaan. Het vertrouwen is hersteld en een goed werkcontact wordt onderhouden.

Met de meeste besturen vindt periodiek overleg plaats en daardoor is ook wederzijds begrip ontstaan. Binnen de politie wordt soms met vooroordelen over verlof- en jachtaktehouders gesproken. Maatschappelijk en politiek lijkt het draagvlak voor deze groepen te tanen. Alles wat met wapens te maken heeft, wordt meestal direct in de criminele sfeer getrokken, terwijl, zoals gesteld, slechts een *relatief klein deel* van de verlof- en jachtaktehouders de voor hun sport geldende voorschriften niet naleeft.

Geconcludeerd kan worden dat een aantal betrokkenen, *bestuursleden* van schietverenigingen, *verlofhouders* en *jachtaktehouders*, onvoldoende heeft begrepen dat er na de 0-meting een 1-meting zou volgen en de waarschuwingsfase dus voorbij zou zijn.

Een ander opmerkelijk feit is dat de KNSA en diverse schietverenigingen de sportschutters herhaakdelijk hebben opgeroepen toch vooral de voorschriften nauwgezet na te leven. Gebleken is dat de uitgegeven periodieken slecht (of: niet) werden gelezen.

Dikwijls bleek ook sprake van een soort ingeslopen nonchalance. Zo van: *"vroeger deden we dit ook altijd en het moet dus nog kunnen"*. Men realiseerde zich kennelijk onvoldoende dat "vroeger" voorbij is en dat we allemaal met veranderende inzichten en dus ook gewijzigde wetgeving te maken hebben.

Tijdens de onderzoeksperiode kwam ook aan het licht dat de schietsport ook over *zelfreinigend vermogen* beschikte. Geattendeerd op bepaalde misstanden, werd het roer soms zeer radicaal omgegooid. Ook hierbij bleek weer de *positieve invloed* van de KNSA. Dat zelfreinigend vermogen bleek overigens gelukkig ook aanwezig bij een groot aantal individuele sportschutters. Zij waren van mening dat *de Politie* oneigenlijk werk deed en de sportschutters zelf de rotte appels uit de mand zouden moeten gooien....

Toen de uitvoering van het project in brede kring bekend werd, was soms de informatiestroom niet meer te stuiten. Met ruim *zestig* houders van een verlof of een jachtakte werd over het project gesproken. Regelmatig moesten de samenstellers van dit rapport *de boot afhouden*. De stroom aan informatie was dikwijls zo groot, dat deze afgekappt moest worden. Soms om de verstrekker van die informatie te beschermen en soms omdat ook informatie werd aangedragen van feiten en omstandigheden die zich buiten de Regio Rotterdam-Rijnmond hadden afgespeeld of zich nog afspeelden.

Voor de samenstellers van dit rapport staat als een paal boven water dat er zeer veel *echte* sportschutters zijn die niets anders willen dan in alle rust hun sport beoefenen. En daarvoor heel veel over hebben; handhaving van de wetgeving inclus.

3.2 Aanbevelingen

Tijdens de controles en onderzoeken, verricht in het kader van het project, hebben de samenstellers van dit rapport moeten concluderen dat de *Wet Wapens en Munitie* en de bij die wet behorende *Circulaire* en *Regeling* onvoldoende instrumenten geven voor een adequate *handhaving* en *controle*. Ook is gebleken dat de Algemene Wet Bestuursrecht, waarin een speciaal hoofdstuk over toezicht en controle is opgenomen, weinig essentieels toevoegt aan de bevoegdheden van de *Wet Wapens en Munitie*.

In het in 1998 verschenen rapport "*Lucky Lucie*" werden in hoofdstuk 9 al een aantal aanbevelingen en voorstellen voor aanpassing van wet- en regelgeving opgenomen. Zo werd onder andere geadviseerd voor de uitvoering van huiscontroles aangepaste bevoegdheden te creëren. Daarnaast werd aandacht gevraagd voor de registratie van schietbeurten en er werd aangegeven dat de huidige manier van schietbeurtenregistratie fraudegevoelig is.

Of door het Ministerie van Justitie aandacht aan deze (en andere) aanbevelingen en voorstellen is besteed, is niet duidelijk geworden. Inmiddels heeft de politiek wel belangstelling getoond en uiteindelijk moeten de voorstellen voor vernieuwde wetgeving toch bij de politiek vandaan komen.

Onderstaande onderwerpen willen de samenstellers van dit rapport onder de aandacht brengen:

- Eigendom van de WWM-documenten;
- Wijzigingen van WWM-documenten;
- Schietbeurtenregistratie;
- Presentieregister;
- Uitvoering schietbeurten;
- Verkoop van onderdelen van luchtdrukwapens;
- Gebruik van luchtdrukwapens;
- "Losse flodders";
- Munitieverzamelingen;
- Munitieverkoop door schietverenigingen;
- Het vanaf de schietbaan meenemen van munitie;
- Vrijgestelde vuurwapens;
- Controlebevoegdheden;
- Het bewaren van wapens en munitie;
- Baancommandanten;
- Landelijke registratie van legale vuurwapens;
- Drugfire;
- Screening van leden van een schietvereniging;
- Patroonhulzen;
- Sancties

3.2.1 Eigendom WWM-documenten

Volgens het bepaalde in artikel 28.1 van de Wet Wapen en Munitie worden verloven tot het voorhanden hebben van een wapen en munitie van de categorie III verleend door de korpschef in de woon- of verblijfsplaats van de aanvrager. Door een mandaat is in de Regio Rotterdam-Rijnmond geregeld dat de Units Bijzondere Wetten in de districten de verloven en andere WWM-documenten verlenen.

Bij diverse gelegenheden hebben sportschutters vragen gesteld over het *eigendomsrecht* van de documenten.

Is de aanvrager van een verlof na betaling van de leges ook eigenaar van dit verlof?

Of blijft de overheid eigenaar en heeft de houder er slechts de beschikking over?

*Aan deze onduidelijkheid kan eenvoudig een eind worden gemaakt. Bijvoorbeeld door op het verlof -en andere documenten- te vermelden: **Rijkseigendom**.*

3.2.2 Wijzigen van WWM-documenten

Met enige regelmaat komen verloven, waarop b.v. adreswijzigingen e.d. door de houder zijn aangebracht, in handen van medewerkers van de Unit Bijzondere Wetten van het district Oost.

In de Wet, de Regeling en de Circulaire zijn geen voorschriften te vinden die een document na het aanbrengen van wijzigingen door anderen dan de verlener van dat document, **ongeldig** maken.

Op de Nederlandse rijbewijzen is de tekst: *"Het onbevoegd aanbrengen van wijzigingen in dit rijbewijs maakt dit bewijs ongeldig"* aangebracht.

Het verdient aanbeveling een soortgelijke tekst, in combinatie met de onder 3.2.1 genoemde tekst (Rijkseigendom), standaard op alle WWM-documenten aan te brengen. In dit verband wordt speciaal gedacht aan de verloven, bijlagen bij de verloven, jachtakten en erkenningen.

3.2.3 Schietbeurtenregistratie

Ondanks het feit dat de schietverenigingen, gevestigd binnen het district Oost, een goed verzorgd *schietboekje*, dat voldoet aan het in artikel 6.3 van de Circulaire gestelde, aan hun leden beschikbaar stelden, was er bij het verlengen van de verloven in 1998, 1999 en 2000 toch nog een aantal verlofhouders dat een eigen schietbeurtenadministratie overlegde.

Deze verlofhouders, geconfronteerd met het betreffende artikel, wensten aangegeven te zien wat de wetgever onder een **gewaarmerkt register** verstaat.

In artikel 6.3 van de Circulaire Wapens en Munitie is de wijze van registreren van door verlofhouders uitgevoerde schietbeurten vastgelegd.

Niet alleen bij individuele sportschutters, maar ook bij besturen van schietverenigingen, blijkt onduidelijkheid te bestaan over de wijze van registreren van de schietbeurten. Onduidelijk is wat bedoeld wordt met **een door de schietvereniging gewaarmerkt register**. Evenmin is vastgelegd *hoelang* een **gewaarmerkt register** door een verlofhouder ten behoeve van controle bewaard moet worden.

Op dit punt dient duidelijkheid gecreëerd te worden. Uit overleg met het Ministerie van Justitie is wel gebleken dat eigen creaties van verlofhouders (agenda's, computeruitdraaien etc.) **geen** gewaarmerkte registers zijn.

Wat wel een gewaarmerkt register is, is niet duidelijk aan te geven. Wellicht is het te overwegen verloven in de vorm van een boekje uit te voeren.

In dit boekje, dat b.v. na het verlenen nog vier maal verlengd zou kunnen worden, zouden dan ook de schietbeurtenregistratie, de Europese Wapenpas en een aantekening waaruit blijkt dat betrokkene lid is van een schietvereniging kunnen worden opgenomen.

Op deze wijze worden meerdere vliegen in een klap geslagen. Te verwachten is dat een officieel document waarin de schietbeurten moeten worden vastgelegd, ook fraude met schietbeurtenregistratie tegen zal gaan.

Indien niet wordt gekozen voor een boekje waarin de documenten, als hierboven genoemd, zijn opgenomen, verdient het aanbeveling om ten behoeve van de schietbeurtenregistratie een door de overheid vastgesteld en uitgegeven register verplicht te stellen, of tenminste een model vast te stellen en dit in de Regeling op te nemen.

3.2.4 Presentieregister

In eerder genoemd artikel 6.3 van de Circulaire Wapens en Munitie is bepaald dat de **aanwezigheid** van verlofhouders tijdens schietoefeningen en wedstrijden die op een verenigingsaccommodatie plaatsvinden, in een **presentielijst** moet worden vastgelegd. Deze presentielijst moet per dag worden afgesloten en afgetekend. Door middel van vergelijking van de persoonlijke schietbeurtenregistratie van verlofhouders en van de presentieregisters van schietverenigingen is in 1998 in het district Oost van de Politie Rotterdam-Rijnmond vastgesteld dat men in een aantal gevallen met de schietbeurtenregistratie gefraudeerd had.

In die gevallen werden de verloven van de betreffende verlofhouders ingetrokken.

Uit contacten met andere districten en regio's is duidelijk geworden dat het frauderen met schietbeurtenregistratie ook daar voorkomt.

Voor de controle op de schietbeurtenregistratie is inzage in presentieregisters onontbeerlijk. Helaas is dit in het kader van dit project in een aantal gevallen niet mogelijk geweest, omdat bestuursleden van de betreffende verenigingen verklaarden dat de registers na afloop van het jaar vernietigd waren.

Indien in de Circulaire wordt opgenomen dat deze presentieregisters door de verenigingen gedurende **vijf jaren moeten worden bewaard**, kan vernietiging van deze registers de handhaving en controle niet meer frustreren.

Voor de handhaving en de controle is het eveneens van groot belang dat **exact** wordt aangegeven hoe de presentieregisters **ingericht dienen te zijn**.

Daarnaast dienen richtlijnen gegeven te worden omtrent het invullen van de presentieregisters.

3.2.5 Uitvoering van schietbeurten

Onder 6.3.B van de Circulaire Wapens en Munitie is vastgelegd hoeveel schietbeurten een verlofhouder jaarlijks moet verrichten. Duidelijk is aangegeven dat het hier gaat om het *totale* aantal schietbeurten en niet om het aantal schietbeurten *per wapen*. Door het verrichten van schietbeurten verplicht te stellen, is het de verlofhouder in feite opgelegd de schietvaardigheid en de omgang met het wapen **op een aanvaardbaar peil te brengen en te houden**.

Bij diverse controles, verricht in het kader van de projecten "*Lucky Lucie*" en "*De Daltons*", is gebleken dat er verlofhouders met *meerdere* wapens zijn, die echter maar met *één* wapen daadwerkelijk schietbeurten verrichten.

Op deze wijze wordt de vaardigheid om met een vuurwapen om te kunnen gaan slechts **beperkt tot dat ene wapen**. De betreffende verlofhouders missen de vaardigheid om met de overige wapens om te gaan, maar zij houden deze wapens wel voorhanden. Of er in deze ook nog spraken kan zijn van een *redelijk belang* voor het voorhanden hebben van meerdere vuurwapens, kan betwijfeld worden.

Aanpassing van het bepaalde in artikel 6.3B van de Circulaire Wapens en Munitie is noodzakelijk.

3.2.6 Verkoop van onderdelen van luchtdrukwapens

Gebleken is dat een houder van een erkenning voor het verhandelen van luchtdrukwapens met een mondingenergie van maximaal 7,5 joule ook onderdelen van luchtdrukwapens mag verhandelen die het "opvoeren" mogelijk maken.

Deze onderdelen, bijvoorbeeld zwaardere veren en andere onderdelen die na montage de mondingenergie tot boven de 7,5 joule verhogen, zijn bij de groothandel en importeurs zonder beperkingen verkrijgbaar.

Aanpassing van de regelgeving wordt noodzakelijk geacht.

3.2.7 Gebruik van luchtdrukwapens

Binnen het district Oost zijn enkele verenigingen gevestigd waarvan de leden tijdens schietavonden zowel met luchtdrukwapens als met vuurwapens kunnen schieten. Vastgesteld is dat ook het schieten met luchtdrukwapens in de schietbeurtenregistratie wordt opgenomen.

Aan het gestelde in 6.3.B van de CWM zou de navolgende toevoeging voor duidelijkheid zorgen:

"In het jaar voorafgaand aan de aanvraag dient een voldoende aantal schietbeurten met vuurwapens te zijn verricht."

3.2.8 “Losse flodders”

Een patroon zonder projectiel wordt in de volksmond wel “losse flodder” genoemd en volgens een arrest van de Hoge Raad (nr.81930, d.d. 24/12/1987) worden “losse flodders” als *munitie* beschouwd. Een “losse flodder” is geen categorie II munitie, maar valt onder de noemer *overige munitie* en behoort derhalve tot munitie van de categorie III.

Bij twee huiscontroles werd vastgesteld dat de gecontroleerde verlofhouders “losse flodders” voorhanden hadden. Eén van deze verlofhouders was echter bevoegd een wapen van hetzelfde kaliber als de aangetroffen “losse flodders” voorhanden te hebben. Een goede verklaring om deze “losse flodders” voorhanden te hebben, had hij niet; hij verklaarde dat hij deze munitie gebruikte om *in de loop vastzittende voorwerpen te verwijderen*. Dat dit niet gevaarloos was, gaf hij wel toe.

Daar het schieten met “losse flodders” geen KNSA discipline is, zijn de samenstellers van dit rapport van mening dat het redelijk belang om “losse flodders” voorhanden te hebben, niet aanwezig is. De wetgeving zal op dit punt aangepast dienen te worden.

3.2.9 Munitieverzamelingen

In artikel 18 van de Regeling Wapens en Munitie wordt vrijstelling verleend voor het doen binnenkomen of uitgaan, vervoeren, voorhanden hebben en overdragen van onder andere *kennelijk gebruikte lege patroon- en kardoeschulzen bestemd voor dan wel deel uitmakende van een verzameling*.

Voorts is in 18h van de Regeling bepaald welke soorten munitie en onderdelen van munitie onder welke voorwaarden door houders van een verlof (model WM10) voorhanden mogen worden gehouden.

Voorwaarde is onder andere dat munitie boven het kaliber van 12,7mm (.50) *niet voorzien mag zijn van een brisante lading* en munitie boven het kaliber van 19mm *geen voortdrijvende lading* mag bevatten.

Ook is bepaald dat munitie of componenten daarvan slechts mogen worden afgeleverd, afgestaan en geruild met *daartoe bevoegden*, d.w.z. andere houders van een verlof model WM10. Houders van een verlof WM10 dienen hun verzameling *nauwkeurig en overzichtelijk te catalogiseren* en zij dienen zich te *beperken tot een bepaalde munitiesoort of aanverwante munitiesoorten*.

Uit gesprekken met diverse houders van een verlof model WM10 is gebleken dat zij veelal niet kunnen aangeven *hoe* bepaalde munitie in hun bezit is gekomen. Volgens deze verlofhouders wordt de meeste munitie of delen van munitie op beurzen gekocht. De verkopers zijn dan uit het buitenland afkomstig. Ook bleken beurzen in het buitenland bezocht te worden en tevens werd aangegeven dat munitie via internet te koop is. Bij het “doorvragen” blijkt dat ook munitie van kalibers boven de 12.7mm in het buitenland wordt gekocht en ingevoerd. Soms betreft dat munitie die is voorzien van een brisante lading en ook is bekend dat munitie boven het kaliber 19mm wordt ingevoerd die niet van de aandrijvende lading is ontdaan. Of deze munitie dan later alsnog van brisante-, dan wel aandrijvende lading wordt ontdaan en door wie dat geschiedt, blijft geheel onduidelijk.

Bij houders van een munitieverzamelverlof worden ook huiscontroles uitgevoerd. M.a.w.: de munitieverzamelingen worden regelmatig gecontroleerd. Een groot aantal leden van de verenigingen van munitieverzamelaars is echter *geen verlofhouder*. Het spreekt voor zich dat bij hen geen huiscontroles worden gehouden. De mogelijkheid is aanwezig dat deze leden zonder verlof toch een verzameling voorhanden hebben.

Verontrustend is het feit dat vanuit één van de verenigingen van munitieverzamelaars wordt aangedrongen op open grenzen: *“Het vrij verkeer van goederen en personen zou*

ook voor verzamelmunitie moeten gelden; dit zou geregeld moeten worden bij onze vertegenwoordiging in Brussel".

De samenstellers van dit rapport zijn van mening dat ten aanzien van de houders van een verlot model WM10 een striktere naleving van de wettelijke bepalingen en voorschriften afgedwongen dient te worden. Daarnaast achten zij het noodzakelijk dat de ruimten waarin verzamelingen worden opgeborgen aan nader te bepalen eisen moeten voldoen. De huidige "eisen" zijn te vrijblijvend en bieden te veel ruimte voor eigen interpretatie. Volgens de samenstellers dient eveneens nader aangegeven te worden op welke wijze het catalogiseren en beschrijven van een verzameling dient plaats te vinden.

Houders van een verzamelverlot mogen onderling munitie en delen van munitie ruilen etc. Over het aankopen, aanschaffen en aannemen van munitie en delen van munitie is niets geregeld. De vraag blijft bestaan waar de munitie vandaan komt en wie munitie van aandrijvende- of brisante lading ontdoet. Deze problematiek vraagt, als een overheid tenminste het verzamelen van munitie wil blijven toestaan, om meer en betere regelgeving.

3.2.10 Munitieverkoop door schietverenigingen

Tijdens de projecten "Lucky Lucie" en "De Daltons" is gebleken dat een aantal zaken, de verkoop van munitie door schietverenigingen betreffende, nader belicht dient te worden.

In het schietbanencomplex "Kralingen" vindt verkoop van munitie door de schietverenigingen plaats. In het complex is een horeca-inrichting, als bedoeld in artikel 2.3.1.A van de Algemene Plaatselijke Verordening der gemeente Rotterdam, gevestigd. Voor de exploitatie van deze inrichting is aan elke vereniging die gebruikmaakt van de inrichting een zogenaamde Exploitatievergunning verleend.

Volgens het bepaalde in artikel 2.5.5.2 van de genoemde APV is het de houder van een horeca-inrichting **verboden toe te laten dat een persoon in die inrichting roerende zaken verhandelt, zulks voor zover dit de directe aanbidding en levering omvat.**

Overigens is het volgens het bepaalde in de artikelen 14 en 15 van de Drank- en Horecawet eveneens verboden om in een lokaliteit, behorende tot een horeca-inrichting *te handelen, diensten aan te bieden, goederen te verhuren of bedrijfsmatig goederen op te kopen, dan wel deze handelingen toe te laten.*

In het schietbanencomplex vond verkoop van munitie aan leden som nog plaats in de horeca-inrichting. Enkele schietverenigingen laten de verkoop van munitie inmiddels al in een andere ruimte binnen het complex plaatsvinden.

In voornoemd schietsportcomplex is een erkenninghouder gevestigd. Deze erkenninghouder oefent het vak van wapenhandelaar annex reparateur uit. Hij is tevens beheerder van het complex, maar is niet belast met de verkoop van munitie aan leden van schietverenigingen die van het complex gebruikmaken. Uiteraard staat het leden wel vrij om munitie bij deze erkenninghouder te kopen.

De schietverenigingen die van het complex gebruikmaken, verkopen zelf munitie aan leden, aspirant-leden en introducés. **Geen van deze verenigingen is in het bezit van een erkenning.**

In de WWM, de RWM en de CWM is niet geregeld dat schietverenigingen munitie mogen verkopen zonder dat zij in het bezit van een erkenning zijn. Bij navraag is gebleken dat men deze situatie bij het Ministerie van Justitie kent en dit kennelijk gedooft.

Indien een erkenninghouder (wapenhandelaar) wapens of munitie inkoopt, is hij wettelijk verplicht deze aankoop in een register vast te leggen. Ook het verkopen van wapens en munitie en de bij hem ter reparatie aanwezige wapens en munitie, dient hij in een register vast te leggen. Deze registers dienen periodiek ten behoeve van het toezicht bij de plaatselijke politie aangeboden te worden.

Omdat schietverenigingen die munitie verkopen **kennelijk niet erkenningsplichtig zijn**, zijn zij niet verplicht registers bij te houden. Met andere woorden: **zij hoeven de verkoop van munitie aan leden, aspirant-leden en introducés niet vast te leggen.**

Met de besturen van die schietverenigingen is wel overeengekomen dat zij een register van in- en verkoop van munitie bijhouden en periodiek overleggen. Dit geschiedt nu echter geheel op *vrijwillige basis!*

Reeds diverse malen is tijdens genoemde projecten bij huiscontroles vastgesteld dat verlofhouders in het bezit van munitie waren, terwijl zij volgens het hun verleende verlof **niet bevoegd waren munitie van dit kaliber (deze kalibers) voorhanden te hebben** (zie 2.1.2).

In een aantal van deze gevallen verklaarden deze verlofhouders de aangetroffen munitie tijdens schietavonden meegenomen te hebben. **Vastgesteld werd dat schietverenigingen munitie verkocht hadden aan leden die niet bevoegd waren deze munitie (thuis) voorhanden te hebben.** Van de zijde van de betreffende verenigingen werd verklaard dat deze leden de munitie hadden gekocht teneinde deze m.b.v. *verenigingswapens* op de schietbaan te kunnen verschieten.

Volgens het gestelde in de artikelen 14 t/m 17 van de Regeling Wapens en Munitie hebben schietverenigingen die munitie verkopen **geen vrijstelling van de erkenningsplicht**. Dat in de praktijk anders gehandeld wordt, is uit het bovenstaande duidelijk geworden.

In artikel 17 is wel geregeld dat een lid van een schietvereniging vrijstelling heeft van het vervaardigen en transformeren van munitie, voor zover het gaat om *herladen*.

Indien het bestuur van een schietvereniging een lid schriftelijk aanwijst om deze handelingen ten behoeve van andere leden van *die* schietvereniging te verrichten en wanneer de korpschef binnen wiens regio het vervaardigen of transformeren plaatsvindt in kennis is gesteld, is ontheffing van het in artikel 9 van de Wet Wapens en Munitie gestelde mogelijk.

Indien de eisen voor het verkrijgen van een erkenning, als bedoeld in artikel 8 van de RWM, eveneens op de besturen van schietverenigingen van toepassing zijn, doch daarnaast van het gestelde in artikel 9.3 van de RWM gebruik wordt gemaakt, is het mogelijk de verkoop van munitie door schietverenigingen te legaliseren.

Het verdient aanbeveling aan besturen van schietverenigingen die munitie aan hun leden wensen te verkopen een beperkte erkenning te verlenen.

Voor de verkoop van munitie door een schietvereniging is de vakbekwaamheidsis, vastgelegd in artikel 9.1 en 9.2, een te zwaar instrument.

Ten aanzien van de bedrijfsruimte, in casu de *verkoopruimte*, dienen de eisen, als omschreven in artikel 11 van de RWM, van toepassing te zijn.

Aanbevolen wordt om aan een erkenning voor een schietvereniging de navolgende voorwaarden te verbinden:

- *De erkenning is uitsluitend geldig voor de verkoop van munitie, behorende bij de wapens die de vereniging als zogenaamde verenigingswapens krachtens een verenigingsverlof voorhanden mag hebben;*
- *De inkoop en verkoop van de munitie mag uitsluitend plaatsvinden door houders van een zogenaamd verenigingsverlof;*
- *Het voorhanden hebben, opslaan en verkopen van munitie dient plaats te vinden in een nader te omschrijven bedrijfsruimte, welke de goedkeuring van de korpschef in wiens regio de verkoop plaatsvindt, dient te hebben;*
- *De erkenninghoudende schietvereniging dient met betrekking tot de inkoop en verkoop van munitie te handelen conform het gestelde in artikel 12 van de RWM;*
- *Munitie mag uitsluitend aan leden van die schietvereniging worden verkocht;*

De verkoop van munitie dient niet meer in de sociëteit van het complex plaats te vinden, maar in een daarvoor bestemde ruimte. Op die wijze wordt ook conform het in de APV en Drank- en Horecawet bepaalde gehandeld.

3.2.11 Het vanaf de schietbaan meenemen van munitie

In punt 3.2.10 is uitvoerig ingegaan op de verkoop van munitie aan leden van schietverenigingen. Ook is aangegeven dat diverse malen is vastgesteld dat (adspirant-) leden van schietverenigingen munitie van het schietbanencomplex mee naar huis hadden genomen. Veelal was dat als volgt geschiedt: *een lid kocht 150 stuks munitie met het doel deze munitie direct met een verenigingswapen te verschieten. Door omstandigheden verschiet hij maar 100 stuks en het restant nam hij mee naar huis.*

Indien zo'n lid geen verlofhouder, bevoegd tot het voorhanden hebben van die munitie is, heeft hij deze munitie onbevoegd voorhanden.

In die gevallen werd de munitie in beslag genomen en tegen de betreffende verlofhouders werd proces-verbaal opgemaakt ter zake het onbevoegd voorhanden hebben van munitie (zie 2.1.2). Daarnaast werd het verlof door de Korpschef ingetrokken.

Aangenomen mag worden dat ook leden van schietverenigingen, niet zijnde verlofhouders, munitie mee naar huis hebben genomen. Bij hen vinden geen huiscontroles plaats en derhalve heeft men deze munitie illegaal voorhanden.

Uit het vorenstaande blijkt dat het *betrekkelijk eenvoudig* is om in het schietbanencomplex aangekochte munitie van dit complex naar elders over te brengen.

Tijdens de uitvoering van het project is van diverse kanten vernomen dat leden van schietverenigingen op deze wijze munitie in het illegale circuit zouden brengen.

Dit was voor de samenstellers van dit rapport aanleiding om hier een nader onderzoek naar in te stellen. Bij dit onderzoek is echter niet vastgesteld dat leden van schietverenigingen daadwerkelijk munitie in het illegale circuit hebben gebracht.

De geruchten blijven echter circuleren en dat geeft al aan dat "men" zich ten volle bewust is van deze mogelijkheden.

3.2.12 Vrijgestelde vuurwapens

In artikel 18 van de Regeling Wapens en Munitie is opgenomen voor welke vuurwapens vrijstelling is verleend voor het doen binnenkomen of uitgaan, vervoeren, voorhanden hebben en overdragen.

Vanuit het buitenland worden momenteel partijen oude vuurwapens, o.a. Amerikaanse legergeweren van rond 1860, **ingevoerd** en aan liefhebbers in ons land verkocht.

Uit diverse landen worden momenteel grote aantallen penvuurwapens het land binnengebracht. De penvuurwapens vallen ook onder de vrijstelling.

Bekend is dat o.a. in Italië door *Fiocchi* en in Frankrijk door *Mégret* munitie voor oude wapens in diverse kalibers **fabrieksmatig worden vervaardigd**. Uit de publicaties van de "*Vereniging ter bestudering van munitie en ballistiek*" kan worden opgemaakt dat vooral de laatst genoemd fabrikant aan verzamelaars in ons land levert.

Het verzamelen van vrijgestelde wapens zou op zich geen problemen moeten opleveren.

Het feit dat voor alle vrijgestelde wapens, als omschreven in genoemd artikel 18, weer gewoon munitie te koop is, **werpt echter een totaal ander licht op de vrijstelling van deze wapens**.

Bekend is dat het aantal verzamelaars van vrijgestelde wapens groeiende is. Binnen het district Oost is het aantal houders, van volgens genoemd artikel vrijgestelde wapens, eveneens groeiende. Dikwijls is zo'n verzamelaar ook sportschutter en houder van een verlof. De wens om ook met de vrijgestelde wapens te kunnen schieten is bij deze groep verzamelaars groot en in die gevallen dat daartoe een aanvraag wordt ingediend, wordt *een verlof tot het voorhanden hebben van de bijbehorende munitie afgegeven*.

Het bovenstaande schept de navolgende situaties:

- *nergens wordt het voorhanden hebben van de vrijgestelde wapens geregistreerd.*
- *de import van vrijgestelde wapens wordt evenmin geregistreerd;*
- *voor veel (alle?) soorten en kalibers vrijgestelde wapens wordt weer fabrieksmatig munitie vervaardigd en geïmporteerd;*
- *houders van vrijgestelde wapens geven aan ook zelf munitie te vervaardigen;*
- *vrijgestelde wapens die in handen van "verkeerde personen" vallen zijn net zo dodelijk als nieuwe wapens;*
- *veel vrijgestelde wapens zijn zeer geschikt voor afdreiging;*

In dit verband citeren wij een verzamelaar van vrijgestelde wapens. Hij maakte ons attent op het groeiende aantal medeverzamelaars en was zelf ook niet gelukkig met het feit dat de meeste verzamelaars direct nadat zij in het bezit van een vrijgesteld wapen waren gekomen, koortsachtig op zoek gingen naar bijbehorende munitie.

Hij zei letterlijk: "*of ik nu met een .45 uit 1990 wordt doodgeschoten of met een .45 uit 1880; ik ben er niet minder dood om!*"

Met zo'n citaat zijn de samenstellers van dit rapport het van harte eens en wij bevelen dan ook aan het in artikel 18 van de Regeling omschrevene zo te herzien dat het voorhanden hebben van de momenteel onder de vrijstellingsregeling vallende wapens aan een verlof wordt verbonden.. Daarnaast dient als bijzondere voorwaarde aan deze speciale verlopen het verbod tot voorhanden hebben van de bijbehorende munitie gekoppeld te zijn.

3.2.13 Controlebevoegdheden

In hoofdstuk 11 van de Wet Wapens en Munitie is het *Toezicht op de naleving* geregeld. Bij de wijziging van de Wet in 1999 zijn de artikelen 46 t/m 48 vervallen. De media hebben recent veel aandacht besteed aan het feit dat er onvoldoende instrumenten beschikbaar zijn voor een adequate **opsporing**. Voorbijgegaan wordt aan het feit dat er ook onvoldoende instrumenten voor het **toezicht** beschikbaar zijn.

De wetgever eist enerzijds (in artikel 4.4 van de Circulaire) dat verlof- en jachtaktehouders *jaarlijks tenminste één maal per jaar* gecontroleerd worden. Deze zogenaamde huiscontrole dient gericht te zijn op de wapens en munitie die voorhanden worden gehouden en de wijze waarop de voorhanden gehouden wapens en munitie zijn opgeborgen.

De verlof- en jachtaktehouders werken slechts op **vrijwillige basis** aan deze controle mee, want het is volgens het bepaalde in artikel 49 slechts mogelijk *ter inbeslagneming doorzoeking te doen*. Met andere woorden: **de wet biedt geen mogelijkheden om ter controle een woning te betreden**.

Met betrekking tot het onderzoeken van vervoermiddelen is in artikel 51 van de Wet bepaald dat dit slechts mogelijk is, *indien daartoe redelijkerwijs aanleiding bestaat op grond van een gepleegd strafbaar feit waarbij wapens zijn gebruikt*.

Het gestelde in artikel 5:19 van de Algemene Wet Bestuursrecht biedt hier ook geen soelaas, want door het gestelde in artikel 45.4 van de Wet Wapens en Munitie wordt dit artikel weer buitenspel gezet!

Het zal duidelijk zijn dat ook de samenstellers van dit rapport van mening zijn dat de *opsporingsbevoegdheden* vermeld in de Wet Wapens en Munitie, dringend aan uitbreiding toe zijn. Suggesties hiervoor zijn al voldoende gegeven.

Wel willen de samenstellers er op aandringen niet alleen de *opsporingsbevoegdheden*, maar ook de *controlebevoegdheden* te verruimen. Tijdens het onderzoek bleek het bijvoorbeeld **onmogelijk** de vervoermiddelen, aanwezig op het parkeerterrein van het schietbanencomplex te *controleren*. Artikel 5:19 van de Algemene Wet Bestuursrecht gaf de bevoegdheid, maar, zoals vermeld, artikel 45.4 van de Wet Wapens en Munitie maakte dit weer ongedaan.....

Een ander voorbeeld van te kort schietende *controlebevoegdheden* kwam aan het licht toen tijdens het onderzoek verlofhouders mededeelden dat er bij schietavonden van een bepaalde schietvereniging opvallend veel personenauto's met Belgische kentekens werden gesignaleerd. De betreffende vereniging blijkt geen in België woonachtige leden te hebben. Van strafbare feiten was geen sprake en de wetgeving maakte het controleren van deze personenauto's onmogelijk.

Aanpassing van de controlebevoegdheden is een noodzaak. Te denken valt aan het opnemen van de bepaling dat een verlof- of jachtaktehouder een huiscontrole toe dient te staan en dat bij het weigeren van medewerking hieraan het verlof door de Korpschef ingetrokken kan worden.

Daarnaast is het voor een adequate controle noodzakelijk het controleren van (personen)auto's toe te staan. Dit is mogelijk door wijziging van het gestelde in artikel 45.4 van de Wet Wapens en Munitie.

3.2.14 Het bewaren van vuurwapens en munitie

Ten aanzien van de verlofhouder, de jachtaktehouder en de houder van een erkenning (wapenhandelaar) is in artikel 33 van de Wet bepaald dat de Minister van Justitie ten behoeve van de beveiliging van ruimten waarin wapens of munitie worden bewaard of vervoerd, eisen kan vaststellen.

De aanvrager van een erkenning dient, alvorens hem een erkenning wordt verleend, zijn bedrijfsruimten volgens het gestelde in de Bijlage IV van de Regeling Wapens en Munitie te hebben beveiligd.

Met betrekking tot het bewaren van wapens en munitie door verlofhouders en jachtaktehouders, kan de verlener van een verlof of jachtakte, de korpschef, voorschriften aan een verlof of jachtakte verbinden.

Niet expliciet is vastgesteld *waarin* een verlofhouder of jachtaktehouder zijn wapens en munitie dient te bewaren. Het door de korpschef gecreëerde voorschrift luidt:

“het wapen en de bijbehorende munitie wordt bewaard in afzonderlijke, deugdelijk afgesloten en voor onbevoegden niet gemakkelijk bereikbare bergplaatsen”

Door het ontbreken van een regeling, is niet exact vast te stellen wat onder “deugdelijk” en “afgesloten” verstaan wordt. Ook de term “niet gemakkelijk bereikbare bergplaats” is te vaag en onduidelijk. Wat voor de ene controlerende ambtenaar een niet gemakkelijk bereikbare bergplaats is, kan voor een andere ambtenaar volslagen ondeugdelijk zijn. Het is voor te stellen dat twee verlofhouders ook een opbergplaats verschillend kunnen beoordelen.

Met de regelmaat van de klok worden wapens en/of munitie onttrokken. Het verdient aanbeveling om houders van een verlof of jachtakte voor te schrijven hun wapens en munitie in wapenkluizen van een veiligheidsklasse A of B, conform VDMA 24992 (of NEN-norm), te laten bewaren.

Van het eerder aangehaalde schietsportcomplex “Kralingen” maken in totaal negen schietverenigingen gebruik. Deze verenigingen beschikken allen over kluisruimten, bestemd voor het bewaren van verenigingswapens en munitie. Daarnaast verhuurt één schietvereniging ook kluizen aan haar leden. Deze leden zijn dan niet verplicht hun wapens en munitie thuis op te slaan en behoeven geen voor het bewaren van wapens en munitie geschikte kast in hun woning te plaatsen.

De ruimten waarin de kluizen in het schietsportcomplex zijn geplaatst, zijn door bouwkundige maatregelen en elektronisch beveiligd. Onbekend is of deze opbergplaatsen dienen te voldoen aan de normen, als genoemd in de Bijlage IV van de Regeling Wapens en Munitie.

De eigenaar van het schietsportcomplex, de Stichting tot Instandhouding van Schietbanen te Rotterdam (SIS) is *geen erkenninghouder*. De verenigingen die van de kluizen gebruikmaken zijn dat, zoals al eerder gesteld, evenmin.

Door kluizen en kluisruimten, eigendom van- of in gebruik bij schietverenigingen voor het bewaren van wapens en munitie, onder de werking van de Bijlage IV van de Regeling Wapens en Munitie te brengen, wordt een grote bijdrage geleverd aan de beveiliging van een groot aantal vuurwapens en de bijbehorende munitie.

3.2.15 Baancommandanten

Bij de meeste schietverenigingen die van het schietbanencomplex "Kralingen" gebruikmaken, is tijdens het schieten een baancommandant op elke baan aanwezig. Deze persoon, veelal een intern opgeleid lid, waakt over de veiligheid en stempelt *na* het verrichten van schietbeurten de schietbeurtenregistratie af.

Een baancommandant heeft geen officiële status. Hoewel de K.N.S.A. van mening is dat op schietbanen baancommandanten aanwezig dienen te zijn, staat het de verenigingen in principe vrij om op de schietbanen te laten schieten zonder dat er een baancommandant aanwezig is.

De op het schietsportcomplex van toepassing zijnde Milieuvergunning legt de aanwezigheid van een baancommandant op, *doch uitsluitend op de zogenaamde 50-meterbaan.*

In de Circulaire, in artikel 6.3, wordt de functie van baancommandant slechts terloops aangestipt als een functionaris die schietbeurtenregisters afstempelt.

Onder andere uit oogpunt van veiligheid, verdient het aanbeveling om de aanwezigheid van een baancommandant op elke schietbaan die in gebruik is wettelijk verplicht te stellen. Aansluitend dient de functie van de baancommandant omschreven te worden.

3.2.16 Landelijke registratie van legale vuurwapens

Op grond van het bepaalde in artikel 47 van de Regeling is de Korpschef verplicht zaken, betrekking hebbende op het legale vuurwapenbezit, administratief vast te leggen. In genoemd artikel is exact aangegeven *wat* vastgelegd dient te worden, maar de *wijze* van vastleggen is niet geregeld.

In de politieregio's gebruikt men verschillende computerprogramma's voor het vastleggen en verwerken van het legale wapenbezit.

Deze systemen staan niet met elkaar in verbinding en uitwisseling van gegevens, bijvoorbeeld noodzakelijk bij verhuizing van een verlof- of jachtakehouder, dient schriftelijk te geschieden.

Het verdient aanbeveling de registratie van legale vuurwapens centraal te regelen. Dit maakt bevraging van gegevens in andere regio's gemakkelijk. Een centraal computersysteem zal de opsporing van illegale wapens ook vergemakkelijken, doordat alle wapens die per consent in- of uitgevoerd worden, ook in het systeem opgenomen worden.

3.2.17 Drugfire

In 1998 is het computersysteem *Drugfire in Nederland* ingevoerd.

Met behulp van dit systeem is het mogelijk patroonhulzen op hun kenmerken vast te leggen en te selecteren. Op deze wijze kunnen hulzen, aangetroffen bij bijvoorbeeld schietincidenten, snel en gemakkelijk worden "*herkend*".

Niet alleen de opsporing wordt door dit systeem vergemakkelijkt, maar het systeem is eveneens van groot belang bij de *bewijsvoering*.

Het dient wettelijk verplicht te worden gesteld een door een verlof- of jachtakehouder aangekocht wapen ten behoeve van schietproeven tijdelijk in bewaring te nemen om schietproeven met dit wapen te kunnen nemen. De bij de schietproeven overgebleven hulzen dienen in het computersysteem ingevoerd te worden. Op deze wijze wordt "de vingerafdruk" van het wapen verkregen en vastgelegd.

3.2.18 Screening van leden van een schietvereniging

Bij de 0-meting is gebleken dat er zich onder de introducés en aspirant-leden van een schietvereniging een aanzienlijk aantal personen met *zware criminele antecedenten* bevonden. *Deze personen bekwaamden zich op deze wijze in de omgang met wapens.*

In enkele gevallen waren zij ook in de gelegenheid in het complex munitie te kopen met het doel deze munitie ter plaatse te verschieten.

Al eerder is gewezen op de mogelijkheid slechts een deel van de op een schietbaan gekochte munitie te verschieten, om vervolgens het resterende deel mee te nemen.

Een ander gevaar is het door *infiltratie* "overnemen" van een schietvereniging.

Voor veel commotie zorgde ook een oproep op een internet-site. Moslims in Nederland werden opgeroepen zich voor te bereiden op de *Jihad*, de heilige oorlog. In de oproep werd onder andere geadviseerd om lid van een schietvereniging te worden, daar niet op te vallen en schietcursussen te volgen. Een lijst met adressen van schietverenigingen, waaronder een schietvereniging, gelegen in het district Oost, was toegevoegd.

In overleg met de in de site vermelde schietvereniging werden de andere in het district gevestigde schietverenigingen op de inhoud van de site geattendeerd.

Op het moment dat een lid van een schietvereniging bij de korpschef een verlof aanvraagt, zal hij het redelijke belang moeten kunnen aantonen. De korpschef zal vervolgens na moeten gaan of de aanvrager geen gevaar voor zichzelf, de openbare orde of veiligheid kan vormen. Teneinde dit laatste naar vermogen vast te kunnen stellen, worden de administratieve systemen van politie en justitie geraadpleegd en deze handelingen worden "*het screenen*" genoemd. Indien uit de genoemde administratieve systemen blijkt dat ten aanzien van de aanvrager *vrees voor misbruik* bestaat, kan het verlof worden geweigerd. **Besturen van schietverenigingen en individuele verlofhouders vinden, met de samenstellers, dat dan het kwaad al geschiedt kan zijn en zijn grote voorstanders van "screeningsmogelijkheden" bij het aangaan van het lidmaatschap van een schietvereniging.**

Het is noodzakelijk het screenen van aspirant-leden, leden en introducés van schietverenigingen een wettelijk status te geven en "screening" daarmee dus weer mogelijk te maken. Het gaat tenslotte niet om leden van een kaartclubje, maar om mensen

die met vuurwapens en munitie omgaan en daarom door de overheid voor 100% vertrouwd moeten kunnen worden.

3.2.19 Patroonhulzen

Er is volgens het bepaalde in artikel 18 van de Regeling vrijstelling verleend voor het doen *binnenkomen of uitgaan, vervoeren, voorhanden hebben en overdragen* van lege patroon en kardoeshulzen.

In de recente wijziging van de regeling (1999) is dit artikel inhoudelijk niet gewijzigd.

Volgens de huidige wetgeving is de handel in kruit niet aan beperkingen gebonden. Een ieder is dus in de gelegenheid kruit aan te kopen. *Slechts de opslag is aan eisen gebonden.*

De aankoop van slaghoedjes en kogels (kogelpunten) is wel aan een verlot gebonden. De materialen om lege hulzen te herladen (die-sets, persen etc.) zijn vrij in de handel.

Het in ons land helaas vrij eenvoudig om zonder verlot een vuurwapen te kopen. Bij zo'n illegaal wapen wordt meestal ook munitie geleverd. Maar als die bijgeleverde munitie verschoten is, geeft de aankoop van nieuwe munitie dikwijls problemen.

Door het voorhanden hebben van hulzen vrij te geven en daarnaast ook de aankoop en het voorhanden hebben van herlaadmateriaal en kruit vrij te geven, wordt het toch vrij eenvoudig om hulzen weer opnieuw te laden.

Er is zeker een markt voor en dus geld mee te verdienen. Bekend is dat door criminelen al bij sportschutters is geïnformeerd naar de mogelijkheid om lege patroonhulzen te herladen.

Het is aan te bevelen het doen binnenkomen of uitgaan, vervoeren, voorhanden hebben en overdragen van lege patroon- en kardoeshulzen, kruit en herlaadapparatuur verlotplichtig te maken. Ook achten de samenstellers het noodzakelijk dat voorgescreven wordt op welke wijze kruit door verlothouders moet worden opgeslagen.

3.2.20 Sancties

Zowel tijdens de 0-meting als tijdens de 1-meting zijn "eenvoudige" strafbare feiten, als bijvoorbeeld het niet tonen van het verlot of jachtakte, met schriftelijke waarschuwingen afgedaan. Als bij een verlothouder munitie werd aangetroffen, die hij niet voorhanden mocht hebben, werd proces-verbaal opgemaakt.

Het zich zonder jachtakte in het veld bevinden kan middels een transactie (feit nummer H420) worden afgehandeld. De mogelijkheid om het feit "*niet tonen van een verlot, terwijl men een wapen vervoert of voorhanden heeft*" met een transactie af te doen, is niet aanwezig.

Zeker bij controles op- of rond schietbanen heeft het voordelen om de mogelijkheid om een eenvoudig feit met een transactie af te kunnen doen. Het werkt arbeid besparend en de overtreder ervaart het ter plaatse overhandigen van een transactie als een "*lik op-stuk-methode*".

Sinds enige tijd is het bij het plegen van (eenvoudige) overtredingen mogelijk bestuurlijke boetes op te leggen. Zo is per 1 februari 2001 de Warenwet aangepast. Als een controleur van de Keuringsdienst van Waren in een bedrijf een overtreding heeft geconstateerd, werd in het verleden proces-verbaal opgemaakt. Nu, met de invoering van Warenwetbesluit Bestuurlijke Boeten, wordt middels een bestuursrechtelijke procedure een boetebeschikking namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport opgelegd. Binnen dit ministerie is een Bureau Bestuurlijke Boeten belast met de uitvoering van de procedure. Iemand die een bestuurlijke boete opgelegd krijgt, is geen "*verdachte*", maar een "*betrokkene*". Hij/zij kan van de mogelijkheden van bezwaar en

beroep gebruikmaken. De overtreding is op deze wijze ook uit de strafrechtelijke sfeer getrokken.

Indien het opleggen van transacties niet mogelijk is, lijkt het de samenstellers nuttig na te gaan of een aanpassing van de WWM mogelijk is, zodat houders van een erkenning, verlof en jachtakte bij (geringe-) overtredingen bestuurlijke boeten kunnen worden opgelegd.

4 Samenvatting

Het management van het district Oost vond het noodzakelijk om na de 0-meting een 1-meting te houden. *Huiscontroles, controles in- en rond het schietbanencomplex en administratieve controles* vormden ook dit keer weer de instrumenten waarmee de 1-meting werd uitgevoerd.

Tijdens de 1-meting werd een aantal overtredingen van de Wet Wapens en Munitie vastgesteld. De geringe feiten werden met behulp van *schriftelijke waarschuwingen* afgedaan, de zwaardere delicten met een *proces-verbaal*, meestal gecombineerd met het *intrekken van het verlof*.

Veel aandacht werd ook bij de 1-meting besteed aan de opslag van wapens en munitie. Ondanks alle gevaren, blijken er nog verlofhouders te zijn die hun wapens en munitie op de vreemdste plaatsen opbergen. Dit ondanks het feit dat de schietverenigingen en de KNSA frequent wijzen op de noodzaak van een *veilige opbergruimte*.

De *registratie van schietbeurten* en het gebruik van het *presentieregister* bleek bij bepaalde verenigingen een bron van zorg. Individuele verlofhouders bleken het systeem te saboteren en een enkeling deed dit zelf met gebruikmaking van een door hem *vervalst verenigingsstempel*.....

In sommige gevallen gingen bestuurders van schietverenigingen over de schreef. Veel en intensief overleg met die besturen zorgde er voor dat zij weer in de pas gingen lopen. In enkele gevallen trad een geheel nieuw bestuur aan.

Dat aan de munitieverkoop door verenigingen bezwaren kleven, werd ook bij diverse controles vastgesteld. Aanbevolen werd dan ook deze verkoop nader te reguleren. Niet in de laatste plaats om de verenigingen te beschermen.

De resultaten van de 1-meting zijn voor de samenstellers reden om (weer) een aantal aanbevelingen in de richting van de wetgever en het bestuur te doen. Het werd vooral raadzaam geacht *de verkoop van munitie door schietverenigingen nader te regelen, het verzamelen van munitie nader te bezien* en na te gaan of de huidige regeling met betrekking tot de *vrijgestelde vuurwapens herziening behoeft*.

Ook werden aanbevelingen gedaan, betrekking hebbende op de *opsporings- en controlebevoegdheden*.

Bij individuele verlofhouders, schietverenigingen en de samenstellers bleek een eensluidend standpunt te bestaan over het *"screenen"*, of liever *het gebrek aan "screening"*, van leden van schietverenigingen.

Om de geringe overtredingen, gepleegd door verlofhouders, uit de strafrechtelijke (criminele) sfeer te halen, werd geadviseerd nader te onderzoeken of het fenomeen *bestuurlijke boetes* een oplossing kan bieden.

De samenstellers hebben zich in een aantal gevallen nadrukkelijk voor herziening en *aanscherping* van de wet- en regelgeving uitgesproken. Dat deden zij op grond van hun *eigen ervaringen, de resultaten van de beide metingen* en naar aanleiding van de inhoud van *gesprekken met verlofhouders en bestuursleden van schietverenigingen*..

In het voorwoord is al aangegeven dat **het beheersen van het legale wapenbezit en het tegengaan van het illegale wapenbezit** het doel van de 1-meting was. De samenstellers zagen voorts dat het noodzakelijk was om er een subdoelstelling aan toe te voegen: **ervoor zorgdragen dat het voortbestaan van de schietsport niet door een handje vol kwaadwillenden in gevaar wordt gebracht !**

Dat "handje vol kwaadwillenden" zou in dit verband eigenlijk onderstreept moeten worden. Want de samenstellers zijn ook nu weer tot de conclusie gekomen dat het overgrote deel van de verlof- en jachtakehouders zich prima aan de huidige wet- en regelgeving houdt. Men is zeer serieus en betrokken met hun sport bezig en heeft er doorgaans heel wat voor over om die sport te kunnen blijven beoefenen.

De individuele verlof- en jachtakehouders zijn echter veelal zelf niet in staat om de rotte appels uit de mand te verwijderen. Verenigingsbesturen kunnen dit ook niet altijd en zelfs de KNSA staat in veel gevallen machteloos. Daarom dient de overheid over adequate middelen, wetgeving daaronder begrepen, beschikbaar te stellen. De samenstellers hopen dat de resultaten van deze 1-meting voor alle betrokkenen een aanleiding is om maatregelen, noodzakelijk voor het behoud van de schietsport, te treffen.

VERZENDLIJST

- Ministerie van Justitie
Directie Bestuurszaken
Postbus 20300
2500 EH 's-Gravenhage
- Ministerie van Justitie
Directie Wetgeving
Postbus 20300
2500 EH 's-Gravenhage
- Raad van Hoofddcommissarissen
Postbus 219
2501 CE 's-Gravenhage
- Nederlands Politie Instituut
Postbus 219
2501 CE 's-Gravenhage
- L.S.O.P. Instituut voor Criminaliteitsbeheersing en Recherchekunde
t.a.v. dhr. M.K.P. Derksen
Postbus 9018
7200 GT Zutphen
- Politie Land van Cuijk
t.a.v. dhr. A.M.A. Moeskops
Postbus 10.002
5430 DA Cuijk
- Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijkszaken
Directie Politie
Postbus 20011
2500 EA 's-Gravenhage
- Hoofdofficier van Justitie te Rotterdam
Mr. H.A. van Brummen
Postbus 50958
3007 BT Rotterdam
- Districts- en Unitchefs van Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond (via interne post)
- K.N.S.A.
Postbus 470
3800 AL Amersfoort
- K.N.J.V.
Postbus 1165
3800 BD Amersfoort
- College van Burgemeester en Wethouders der gemeente Rotterdam
Postbus 70012
3000 KP Rotterdam

- College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Krimpen aan den IJssel
Raadhuisplein 2
2922 AD Krimpen aan den IJssel
- Precision Rebarrelling Service
t.a.v. dhr. A. Scheffer
Lucie Vuylstekeweg 40
3062 CT Rotterdam
- Regiopolitie Gelderland-Zuid
Afdeling Beleid en Managementondersteuning
t.a.v. dhr. J.R. Hofma
Postbus 9109
6500 HL Nijmegen
- Hoofd afdeling Beleids- en Bestuurszaken van Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond (via interne post)
- Afdeling Communicatie van Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond (via interne post)
- Tweede Kamerfractie van het C.D.A.
t.a.v. dhr. van der Camp
Plein 2
2511 CR 's-Gravenhage
- Tweede Kamerfractie van de V.V.D.
Postbus 20018,
2500 EA 's-Gravenhage
- Nederlands Forensisch Instituut
Postbus 3110
2280 GC Rijswijk Zuid-Holland
- Technische Recherche van Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond (via interne post)
t.a.v. dhr. H. Jopse
- Regionaal Bureau Wapens en Munitie van Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond (via interne post)
t.a.v. dhr. G. de Vlieg
- Dienst Nationale Recherche Informatie
t.a.v. afdeling Vuurwapens
Postbus 3018
2700 KX Zoetermeer
- Regionale Milieu Politie (via interne post)
t.a.v. dhr. J. Kievit

- Dagelijks bestuur van de Deelgemeente Kralingen-Crooswijk
Postbus 22350
3063 CA Rotterdam
- S.V. Ballistics
Rivierweg 26
2903 AC Capelle aan den IJssel
- S.V. Contact Oud Mariniers
P/a Moolhoekstraat 1
4433 BD Hoedekenskerken
- S.V. Kralingen
P/a Breitnerlaan 15
1701 TA Heerhugowaard
- K.S.V.R.
Postbus 44039
3006 HA Rotterdam
- S.V. De Maze
P/a Avenue Concordia 52 C
3062 LK Rotterdam
- S.V. Ockenburg
Appeldijk 54
3079 GC Rotterdam
- S.V. voor Gehandicapten
P/a Vonder 9
3075 TN Rotterdam
- Unilever Scherpschutters
Postbus 9510
3007 AM Rotterdam
- N.S.V. De Vrijheid
P/a Gordelweg 81 A
3037 AK Rotterdam
- S.V. All Arms
Postbus 82007
2508 EA 's-Gravenhage
- Dagelijks bestuur van de Deelgemeente Prins Alexander
Postbus 84205
3009 CE Rotterdam
- College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Capelle aan den IJssel
Rivierweg 111
2903 AR Capelle aan den IJssel

KONINKLIJKE SCHERPSCHUTTERS-VERENIGING „ROTTERDAM“

Opgericht 26 oktober 1883 - Beschermheer: Z.K.H. Prins Bernhard der Nederlanden

Schietbaan: Lucie Vuylstekeweg 38. Correspondentie-adres: Postbus 44039, 3006 HA Rotterdam. Telefoon : 010-4526391

E-mail : ksvr@xs4all.nl

Regiopolitie Rotterdam-Rijnmond
Korpschef Dhr. A. J. Meijboom
Postbus 70023
3000LD Rotterdam

Kopie

Rotterdam, 27 augustus 2002

Onze ref.: KSVR 118

Betreft: Reactie KSVR-bestuur op rapport 'De Daltons' van Unit Bijzondere Wetten District Oost

Geachte heer Meijboom,

De Politie Rotterdam Rijnmond, meer specifiek de Unit Bijzondere Wetten van het District Oost heeft inmiddels twee maal gerapporteerd over de gang van zaken op het schietbaancomplex Lucie Vuylstekeweg te Rotterdam. Deze rapporten zijn in grotere hoeveelheden ook extern verspreid. Mede om die reden acht het bestuur van de Koninklijke Scherpschutters Vereniging „Rotterdam“ zich uitgenodigd tot een reactie.

De Koninklijke Scherpschutters Vereniging „Rotterdam“ is de oudste en grootste vereniging van Rotterdam. Zij is ook de grootste gebruiker van het complex aan de Lucie Vuylstekeweg, dat het grootste niet-militaire schietcomplex van Nederland vormt. De gang van zaken op dit complex en de handel en wandel van de gebruikers ervan is onderwerp van onderzoek geweest in de genoemde rapporten.

Het bestuur van de KSVR voelt een grote mate van verantwoordelijkheid voor de inhoudelijke kritiek in de rapporten. In haar nu 119 jang bestaan heeft de vereniging ook altijd een uitstekende relatie gehad met de lokale overheid, een relatie die in de loop der jaren weliswaar complexer is geworden door maatschappelijke veranderingen en ontwikkelingen, maar daarmee ook belangrijker voor het voortbestaan van de schietsport in Rotterdam en de KSVR in het bijzonder.

Het bestuur van de Koninklijke Scherpschutters Vereniging „Rotterdam“ hecht er daarom aan een reactie te geven op dit rapport en de constatering en aanbevelingen die het bevat. Het bestuur heeft daarbij geen ander doel dan de dialoog met de overheid versterken en verbeteren; er is geen belang gediend met polarisatie, met legalistische discussies of verwijten van wederzijds „spijkers op laag water zoeken“.

Het bestuur neemt daar ook nadrukkelijk afstand van. Slechts open, eerlijk en wederzijds begripvol overleg kan er voor zorgen dat binnen het kader van wet en regelgeving sportschutters optimaal ruimte krijgen om hun sport te beoefenen, terwijl bovendien maatschappelijke belangen met zorg worden bewaakt.

In dit kader wil het bestuur ook opmerken dat het met genoegen heeft kennis genomen van de positieve grondhouding die uit het rapport blijkt.

Terzijde constateert het bestuur met spijt dat men opnieuw gemeend heeft het rapport te moeten voorzien van een titel die zonder meer onnodig stigmatiserend, badinerend en beledigend is. In 1998 Lucky Lucie, nu de Daltons. Het bestuur acht deze, hopelijk grappig bedoelde terminologie, ook wanneer alleen politieel-intern gebruikt, onnodig kwetsend, onprofessioneel en politieambtenaren onwaardig. Ze wekt ook een indruk die bij lezing van het rapport absoluut niet wordt versterkt. Dat is jammer, temeer daar het bestuur merkt dat veel goedwillende leden van de vereniging (de overgrote meerderheid zoals het rapport constateert) zich door titel en afgedrukte plaatjes beledigd en niet serieus genomen voelen.

Het bestuur hoopt dat in de contacten met de overheid deze zeker onbedoeld polariserende indruk weggenomen kan worden.

Het bestuur wil niets afdoen aan de constatering die in het rapport worden vermeld ten aanzien van geconstateerd onjuist handelen van verlofhouders of bestuursleden van de negen onderzochte verenigingen en de daarop gevolgde maatregelen. Het bestuur ziet het als haar dure plicht, in het belang van haar leden en het voortbestaan van de schietsport in Rotterdam alle maatregelen te treffen die tot haar beschikking staan om binnen de gelederen van de eigen vereniging ongewenste incidenten te voorkomen.

Om die reden zal het bestuur de standpunten in deze brief uiteengezet ook nadrukkelijk onder de aandacht brengen van zowel haar leden alsook de KNSA.

Ten aanzien van de aanbevelingen die het rapport geeft om verder verbetering aan te brengen in deze materie wil het bestuur hieronder haar visie geven, in de hoop dat een en ander zal bijdragen aan de discussie die rond deze materie voortdurend moet worden gevoerd.

Puntsgewijze zal daarom hieronder nader op een aantal zaken in het rapport worden ingegaan.

Huisbezoeken

Het bestuur hecht er aan hier te vermelden dat het de noodzaak van huisbezoeken aan verlofhouders onderschrijft.

Het belang van een juiste en zorgvuldige opslag van wapens en munitie kan niet worden onderschat. Huisbezoeken zijn het enige middel dat de overheid hiervoor ten dienste staat. Voor zover die controles ten doel hebben vast te stellen of de voorhanden wapens voldoen aan de omschrijving op het verlof en of zij, en de bijbehorende munitie, deugdelijk zijn opgeborgen bestaat geen enkele reserve ten aanzien van dit middel.

Voor zover die controles mede ten doel hebben (zoals in het politierapport gesteld) vast te stellen of geen andere dan de omschreven wapens of munitie voorhanden zijn (*dus gericht op het vaststellen of een strafbaar feit in het kader van de WWM wordt gepleegd*) is die terughoudendheid er wel.

De WWM regelt, met het Wetboek van Strafvordering, de gronden waarop en de omstandigheden waaronder in de woning een dergelijk onderzoek mag plaatsvinden. Indien een strafrechtelijk relevante verdenking bestaat vóór aanvang van de controle dient van de bevoegdheden van de WWM gebruik gemaakt te worden, met bijbehorende waarborgen voor de verdachte. Natuurlijk kan, wat tijdens de bestuurlijke controle aan strafrechtelijk relevante zaken *voor de hand* wordt aangetroffen worden aangepakt, maar het kan volgens ons geen formeel DOEL van de controle zijn zoals het rapport dat wel vermeldt. Van *zoeken* kan tijdens de bestuursrechtelijke controle van de verlobbepalingen sowieso al geen sprake zijn.

Medewerking aan het huisbezoek is vrijwillig, want de WWM biedt geen mogelijkheden *ter controle* een woning te betreden tegen de wil van de bewoner. Die bevoegdheid zou er moeten komen, zo stelt het politieke rapport.

Wij verschillen hierin van mening. Elke regeling die de verlofhouder **verplicht** de overheid in zijn woning toe te laten, ook ter controle, dient principieel onderworpen te zijn aan de regelgeving voor binnentreden tegen de wil van de bewoner.

Onderdeel van de afspraak tussen overheid en verlofhouder (beschreven in het verlof en de bijbehorende bepalingen) is dat de overheid in staat wordt gesteld de afspraken te controleren. De verlofhouder die dus de overheid niet in staat stelt de afspraken te controleren (door zijn recht huisbezoek te weigeren te blijven handhaven bijvoorbeeld) kan naar onze mening ook nu, zonder aanvullende regelgeving, worden geconfronteerd met intrekking of opschorting van het verlof.

Ook het bestuur ziet graag afdoende wettelijke regeling van deze materie, waarbij duidelijke en strikte scheiding wordt gemaakt tussen bestuursrechtelijke taken/bevoegdheden en bevoegdheden op grond van de WWM en het Wetboek van Strafvordering. Voor de verlofhouder dient helder te zijn welke bevoegdheden worden gebruikt en op grond waarvan. (Mag een controlerende politieman die ik zelf binnengelaten heb vragen een andere afgesloten kist in mijn wapenkast te openen en wat gebeurt er als ik weiger? Etc.)

Gezien de specifieke materie (controle in de woning) is het goed als daarbij uitvoeringsvoorschriften worden gegeven die exact aangeven onder welke omstandigheden en op welke wijze een dergelijke *controle-met-toestemming-van-de-bewoner* mag plaatsvinden.

Met betrekking tot onderzoek in voertuigen van bezoekers van het schietcomplex wijzen wij opnieuw op de noodzaak voortdurend goed en scherp onderscheid te blijven maken tussen de handhaving van de WWM en het toezicht op het nakomen van de vergunningsbepalingen. Enkel het zijn van verlofhouder (of nog minder, bezoeker van het schietcomplex) levert geen relevante verdenking op in het kader van de WWM. De vraag of, weliswaar niet op grond van de WWM maar alleen op grond van de AWB, een toezichthoudende bevoegdheid bestaat ten aanzien van een ieder die het terrein opgereden is moet naar onze mening zonder meer negatief worden beantwoord.

Schietbeurtenregistratie

Het bestuur steunt de aanbevelingen ten aanzien van schietbeurtenregistratie en presentieregister.

Uitvoering van schietbeurten

Het stellen van ondergrenzen aan het aantal schietbeurten per wapen is niet bedoeld om schietvaardigheid en omgang met het wapen op een bepaald peil te houden. Immers, verlof tot voorhanden hebben van een vuurwapen is gebaseerd op *aangetoond redelijk belang* in relatie tot beoefening van een tak van schietsport. Dat tot dit doel het redelijk belang regelmatig wordt getoetst door het aantal malen dat daadwerkelijk geoefend wordt te registreren ligt voor de hand en heeft onze instemming.

Leggen van een relatie met de *vaardigheid* in het gebruik van dit specifieke wapen ligt niet voor de hand.

Nog afgezien van de vraag wat dan precies een aanvaardbaar peil van vaardigheid en omgang met het wapen is en hoe je dat meet (alleen het aantal schietbeurten wordt immers gemeten, niet de resultaten) ontbreekt ook de feitelijke noodzaak daartoe.

Het bestuur van de KSVR acht zichzelf in de eerste plaats verantwoordelijk voor de veiligheid tijdens de schietoefeningen en dus ook op de controle op het aanvaardbare peil van schietvaardigheid en omgang met het wapen. De KSVR kent daartoe sinds vele jaren een systeem van opleiding en vorming, terwijl bovendien slechts na structureel gebleken vaardigheid bepaalde soorten wapens mogen worden gebruikt op haar schietbanen.

Registratie van gebruik van luchtwapens

Niet goed valt in te zien waarom (een beperkt aantal) schietbeurten met luchtwapens niet zouden mogen bijdragen aan de onderbouwing van de aanvraag tot verlof. Luchtwapens vormen een uitstekend middel tot oefening en training, en een noodzakelijk onderdeel van de juiste opleiding en vorming van veilige en geoefende schutters. Het is mede en met name de verantwoordelijkheid van het bestuur er op toe te zien dat leden in dat jaar een evenwichtig opleidingsprogramma doorlopen, met een juiste verhouding aan lucht- en vuurtraining. Het bestuur ziet geen aanleiding tot wijziging van het betreffende artikel van de Circulaire.

Losse flodders

De stelling dat het schieten met losse flodders geen KNSA discipline is, is natuurlijk juist. In dat licht bezien is er geen redelijk belang tot voorhanden hebben.

Om te voorkomen echter dat, naast een definitie van de wapensoorten die geschikt zijn voor KNSA disciplines, ook nog een (naar verwachting zeer uitgebreide) opsomming van voor KNSA disciplines geschikte munitiesoorten moet worden opgesteld en in de handhaving betrokken ligt het meer voor de hand het oude adagium „wie het meerdere mag, mag ook het mindere” hierop van toepassing te verklaren.

Er is geen twijfel dat onder de huidige wettelijke bepalingen losse flodders in het kaliber van het wapen op het verlof zijn toegestaan en er is ook geen enkele noodzaak tot aanpassing van de regelgeving omdat daarmee geen enkel maatschappelijk belang gediend is.

Munitieverkoop door schietverenigingen

Sinds decennia wordt binnen de gebouwen van de Stichting munitie verkocht aan leden. In hoofdzaak betreft dit .22 munitie aan leden niet-verlofhouders, welke immers zonder de mogelijkheid van aanschaf van munitie niet kunnen oefenen met verenigingswapens.

Het is juist dat dit bij een formele uitleg van APV en D&H wet een overtreding oplevert indien zulks gebeurt binnen de lokalen die als horeca inrichting in gebruik zijn. Van een dergelijke overtreding is ook sprake als een tennisvereniging tennisballen aan de bar verkoopt, als een voetbalvereniging vaantjes in het barassortiment heeft of als in een zaal van een café een veiling wordt gehouden.

De vraag is echter of de wetgever bij het schrijven van APV en D&H wet deze vorm van „handelen” voor ogen had. Hoogstwaarschijnlijk niet.

Het rapport constateert verder, dat feitelijk in strijd met de wet wordt gehandeld indien munitie wordt verkocht zonder erkenning.

Art 19 WWM

Het is verboden zonder erkenning een wapen of munitie te vervaardigen, te transformeren of in de uitoefening van een bedrijf uit te wisselen, te verhuren of anderszins ter beschikking te stellen, te herstellen, te beproeven of te verhandelen.

Het bestuur stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van verhandelen van munitie in de uitoefening van een bedrijf in de zin van bovenstaand artikel. De vereniging oefent geen bedrijf uit, en de vereniging verkoopt munitie zonder winstoogmerk. Een (beperkte) erkenning, zoals in het rapport voorgesteld, biedt overigens ook geen oplossing, immers ook *met* erkenning is verkoop aan niet-verlofhouders niet mogelijk.

Veeleer zouden wij een regeling willen voorstellen, waarin de feitelijke gedoogsituatie zoals die nu wordt gehanteerd ten aanzien van het bepaalde in art 13.1 WWM wordt geformaliseerd, bijvoorbeeld door opname van een vrijstellingsbepaling in de Regeling Wapens en Munitie ten aanzien van feitelijke overdracht van wapens en munitie op schietbanen aan leden tijdens schietoefeningen. Daarbij zou tevens moeten worden geregeld dat leden-verlofhouders hun eigen wapen onder die omstandigheden (alleen op de schietbaan en tijdens oefeningen) tijdelijk mogen uitlenen aan een ander lid.

Bij munitieverkoop hoort dan zeker een registratiesysteem, en de constatering dat leden niet-verlofhouders nimmer gekochte munitie mee naar huis mogen nemen. Ook verlofhouders mogen op de baan gekochte munitie alleen mee naar huis nemen als hun verlof dit kaliber vermeldt.

Vrijgestelde vuurwapens

Het rapport constateert misstanden ten aanzien van zgn. vrijgestelde wapens. Partijen oude wapens zouden worden ingevoerd, munitie zou worden aangeschaft, verkeerde personen zouden zich van wapens voorzien.

Feitelijke gegevens worden echter niet verstrekt.

Reeds lang kent de wet een vrijstelling voor oude vuurwapens, onder welke vrijstelling al sinds jaar en dag allerlei soorten oude wapens te koop zijn en voorhanden worden gehouden. De recente uitbreiding van de vrijstellingsbepalingen heeft slechts een kleine categorie wapens aan de reeds vrijgestelde toegevoegd.

Geconstateerd wordt dat de wapens in deze categorie alleen maar schaarser en (vooral) duurder zijn geworden, terwijl bovendien misbruik van deze vrijgestelde categorie wapens in de criminele statistieken überhaupt niet is terug te vinden.

Recentelijk zijn ten aanzien van deze materie ook Kamervragen gesteld (15 maart 2000, 1006) ingegeven door de verruiming van de in artikel 18 bedoelde categorie die toen plaats had.

Wij citeren uit het antwoord dat de Minister van Justitie gaf.

De mogelijke gevaarstelling van het wapen is bepalend geweest voor de reikwijdte van de vrijstelling. De vrijstelling geldt alleen ten aanzien van oude vuurwapens en ziet niet op het dragen hiervan. Zonder vergunning is het dragen van deze wapens derhalve verboden. Het voorhanden hebben van de hiervoor bestemde munitie is niet vrijgesteld en blijft derhalve vergunningplichtig. De stelling dat middels artikel 18 RWW een groot aantal vuurwapens met munitie vrijelijk op de Nederlandse markt kan worden gebracht en dat elke burger zonder enige vergunning hierover kan beschikken onderschrijf ik derhalve niet. In het traject van de totstandkoming van de wijziging van de Regeling wapens en munitie heb ik mij uitvoerig laten adviseren door politie, de Advieswerkgroep wapens en munitie en onafhankelijke deskundigen. Van deze zijde is mij verzekerd dat de wijziging geen negatief effect zou hebben op de veiligheid van de samenleving. Een eventuele reparatiewetgeving is voor mij op dit moment dan ook niet aan de orde.

(.....)

Van vrijgestelde wapens wordt geen administratief systeem onderhouden. Het betreft hier immers wapens waarvoor een registratie uit oogpunt van het algemeen veiligheidsbelang geen meerwaarde oplevert.

Wij constateren met de Minister dat regelgeving op dit moment al *alle* gevaarzettende handelingen m.b.t. wapens ex. artikel 18 RWW verbiedt (dragen, voorhanden hebben munitie, afdreigend gebruiken etc.)

Wij begrijpen ook de constatering niet dat voor al deze wapens munitie weer „gewoon te koop” is. Bij de reguliere wapenhandel is altijd een verlof nodig, en in het illegale circuit is het veel makkelijker een doos moderne 9mm patronen te kopen dan een met zwart kruit geladen .45-70 patroon voor een Springfield geweer uit 1885.

En tenslotte, de niet-verlofhouder, legaal in bezit van een vrijgesteld wapen pleegt een strafbaar feit als hij munitie maakt, koopt of voorhanden heeft.

Het lijkt ons een geval van opnieuw regelen wat al geregeld is.

Invoering van een verlofsysteem voor deze categorie wapens veroorzaakt bovendien een administratieve belasting en bijbehorende handhavinginspanning die ons in het licht van andere politieke prioriteiten op het gebied van de bestrijding van aantoonbaar wél ernstig illegaal vuurwapenbezit (die eerder genoemde doos moderne 9mm's en nog zo wat zaken) volstrekt onverantwoord lijkt.

Zonder duidelijke, feitelijke informatie ten aanzien van de daadwerkelijk gebleken gevaarstelling van deze categorie nu vrijgestelde wapens kunnen wij de vraag om beëindiging van de vrijstellingsmogelijkheid niet ondersteunen.

Baancommandanten

Het is volstrekt evident dat, wanneer verplicht zou zijn dat in *iedere* schietruimte van het complex tijdens de openingsuren *voortdurend* een baancommandant aanwezig zou zijn, het gebruik van het complex en de beoefening van de schietsport feitelijk onmogelijk wordt. Het complex aan de Vuylstekeweg is geen 12 meter baan met 5 schietpunten op de zolder van een dorpshuis.

Gezien de lange historie van de vereniging bestaat daar ook geen enkele reële aanleiding toe: geen serieuze veiligheidsincidenten of ongelukken zijn in die periode ooit voorgekomen. Het bestuur verzorgt de aanwezigheid van een functionaris (baancommandant) met eindverantwoordelijkheid voor de schietoefeningen tijdens de openingsuren van het complex.

Drugfire

Het bestuur heeft opnieuw geen cijfermatige indicaties van illegaal gebruik van legale wapens kunnen vinden die zo'n grote inspanning als hier voorgesteld rechtvaardigen.

Een feitelijke aanleiding tot maken van huls- of kogelkrasbeelden van legale wapens ten behoeve van Drugfire onderzoek en registratie lijkt dus niet aanwezig, nog afgezien van het aantoonbaar onterecht stigmatiserende effect.

Screening

Niet genoeg kan worden benadrukt dat in de *screening* van toekomstige leden van schietverenigingen de belangrijkste voorwaarden liggen die misbruik kunnen voorkomen. Selectie hoort aan de deur plaats te vinden.

Met grote zorg constateert ook dit bestuur af en toe signalen als zouden leden van twijfelachtige achtergrond de schietvereniging zien als middel om eenvoudig te oefenen of aan wapens en munitie te komen.

Met klem ondersteunt het bestuur dan ook de conclusies van de stellers van het rapport, waar het gaat om versterken van de mogelijkheden van antecedentenonderzoek, ballotage en herhaalde *screening* bij twijfels. Op dit moment zijn die mogelijkheden volstrekt onvoldoende.

Tot slot

In zijn algemeenheid wil het bestuur van de KSVR opnieuw waarschuwen voor een wijze van omgaan met sportschutters die stigmatiserend en onverdiend is. Incidenten met legale wapenbezitters zijn precies dat, incidenten. Ook het rapport constateert dat onverholen.

Het is helder dat het aantal incidenten met legale wapenbezitters crimineelstatistisch gezien geen enkele rol speelt.

Bovengenoemde aanbevelingen kunnen er voor zorgen dat dát ook zo blijft. Het is in het belang van de schietsport dat de scheiding tussen het legale en illegale circuit een zeer scherpe is, en dat die in nauwe samenwerking tussen overheid en sportschutters wordt bewaakt.

Sportschutters mogen van de overheid verwachten dat er met hen reëel, eerlijk en op basis van harde en controleerbare feiten wordt gehandeld.

In de Engelse situatie, veroorzaakt door het drama in Dunblane, werden vele duizenden volstrekt ongevaarlijke sportschutters soms ingrijpend benadeeld door overheidsbeleid dat, hoe emotioneel en electoraal begrijpelijk ook, op niet-rationele argumenten gebaseerd was. Dat is zonder meer onterecht en oneerlijk.

Feit is dat sportschutters ook in Nederland geen probleem vormen. De maatschappelijke gevaarzetting van dat andere verlot - het verlot tot besturen van een auto - is aangetoond vele malen groter te zijn. Dat de publieke opinie anders kijkt naar een auto dan naar een schietsportinstrument ontslaat de overheid niet van haar verplichting rationeel beargumenteerd beslissingen te nemen die ieder het zijne geven.

De schietsport zelf dient haar zelfreinigend vermogen verder te ontwikkelen, met steun van de overheid met name als het gaat om screening „aan de voordeur”. Ons bestuur heeft daarin een belangrijke taak.

Graag wil het bestuur opnieuw de bereidheid uitspreken in nauw overleg met de lokale en landelijke overheid te werken aan verbetering van kwaliteit van regelgeving en naleving.

Wij hopen middels dit schrijven een positieve en goed onderbouwde bijdrage aan de discussie te hebben geleverd en verblijven daarom,

met vriendelijke groet,

namens het KSVR-bestuur,

Voorzitter, L.G. Vogelenzang

namens deze, J.B. van de Merwe
Vice-voorzitter

D. van der Heeden
Secretaris

Bijlage: c.c.-lijst

Kopie verzonden aan:

Burgemeester van Rotterdam, mr. I.W. Opstelten; Dhr. Van Buuren, Dienst Bijzondere Wetten Rotterdam District Oost; Dhr. Van 't Hof, Dienst Bijzondere Wetten Rotterdam District Oost; Ministerie van Justitie, De Minister; Ministerie van Justitie, De Staatssecretaris; Ministerie van Justitie, Directie Voorlichting; Ministerie van Justitie, Directie Bestuurszaken; Ministerie van Justitie, Directoraat Preventie, Jeugd en Sancties Dhr. Parent; Ministerie van Justitie, Directoraat-Generaal Rechtshandhaving; Ministerie van Justitie, Directoraat-Generaal Wetgeving; Nederlandse Politie-Sportbond, Dhr. Hoolwerf, Korpschef van het Korps Landelijke Politiediensten; Raad voor het Korps Landelijke Politiediensten; Informatie- en Coördinatie Centrum Politie; Stichting Politie Vormingscentrum; Nederlands Politie Instituut; Korpschef van de politieregio Groningen; Politie regio Groningen, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Friesland; Politie regio Friesland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Drenthe; Politie regio Drenthe, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio IJsselland; Politie regio IJsselland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Twente; Politie regio Twente, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Noord- en Oost-Gelderland; Politie regio Noord- en Oost-Gelderland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Gelderland-Midden; Politie regio Gelderland-Midden, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Gelderland-Zuid; Politie regio Gelderland-Zuid, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Utrecht; Politie regio Utrecht, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Noord-Holland Noord; Politie regio Noord-Holland Noord, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Zaanstreek-Waterland; Politie regio Zaanstreek-Waterland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Kennemerland; Politie regio Kennemerland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Amsterdam-Amtelland; Politie regio Amsterdam-Amtelland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Gooi en Vechtstreek; Politie regio Gooi en Vechtstreek, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van politieregio Haaglanden; Politie regio Haaglanden, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Hollands Midden; Politie regio Hollands Midden, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Zuid-Holland Zuid; Politie regio Zuid-Holland Zuid, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Zeeland; Politie regio Zeeland, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van politieregio Midden- en West-Brabant; Politie regio Midden- en West-Brabant, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Brabant-Noord; Politie regio Brabant-Noord, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Brabant-Zuid-Oost; Politie regio Brabant-Zuid-Oost, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van de politieregio Limburg-Noord; Politie regio Limburg-Noord, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van politieregio Limburg-Zuid; Politie regio Limburg-Zuid, Dienst Bijzondere Wetten; Korpschef van politieregio Flevoland; Politie regio Flevoland, Dienst Bijzondere Wetten; Koninklijke Nederlandse Schutters Associatie; Nederlandse Parcours Schutters Associatie; Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging; Contact Oud Mariniers Schietvereniging afdeling Rotterdam; Nederlandse Schietsportvereniging "De Vrijheid- Rotterdam"; Vereniging van Unilever Scherpschutters; Schietvereniging Ockenburgh; Schietvereniging "All Arms"; De Stichting tot Instandhouding van Schietbanen te Rotterdam en eventueel verdere ontvangers van rapport "De Daltons".